திருச்சிற்றம்பலம்.

திரிசிராமலைப் புராணமாகிய

செவ்வந்திப் புராணம்.

சைவ. எல்லப்பநாவலரவர்கள்

இயற்றியது.

இஃது

திரிசிரபுரம். மகாவித்வான் ம-ா-ா-ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரம்

பிள்ளையவர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்ட

பிரதிக்கிணங்க

திருமயிலை வித்வான்-சண்முகம்பிள்ளையவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு

திரிசிரபுரம்

ஸ்ரீ தாயுமானசெல்வருக்கடிமைபூண்டொழுகும்

வி. சண்முகப்பிள்ளையினது

வேண்டுகோளின்படி,

திரிசிரபுரம். புத்தகவியாபாரம்

தி. சபாபதிப்பிள்ளையவர்களால்

பு. அப்பாசாமிமுதலியாரது,

சென்னை:

மீனாட்சியம்மை கலாநிதி

அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

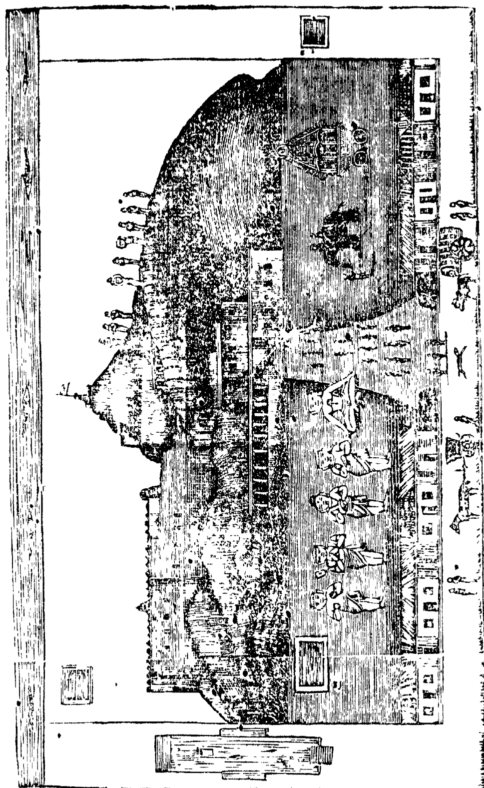
1887.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	செய்யுள்.	வரி	பிழை	திருத்தம்.
ரு	க	க	எலிக்க	எலிக்
ச	அ	உரு	கோசிகன்	கௌசிகன்
[illegible]	கூ	உ	கேதமிலா	கோதமிலா
கூ	உக	உ	ணட தகிடு	ணடாத்திடு
௰க	உரு	உ	பொரி	பொறி
உ௩	௩க	ரு	வாகரங	வானரங்
ருக	உஉ	உ	நிறைத்திரு	நிறைந்திரு
[illegible]உ	உஅ	க	அந்த்கங்	அங்ககங்
௩ [illegible]	௩சு	உ	[illegible]ழ்தலி	வீழ்தலி
ளாக	கரு	க	வச்சிரத்தனை	வச்சிரத்தினை
ளாக்ஷ	கசா	சா	வேரற	வேறற
சாரு	ருய	சா	சலந்தனர்	கலந்தனர்
சாஅ	ரு	ரு	திரசிரா	திரிசிரா
சாகூ	எ	உ	மேனி	மேணி
சாகூ	ய	க	கன்னி	கழனி
ரு உ	ரு	க	கலந்தனை	கவந்தனை
ரு உ	சா	உ	பொழுகவ்	பொழுதவ்

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	செய்யுள்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫௩	௮	௨	உகவு	உதவு
௫௪	௧௨	௪	யகிலண்ட	யகிலாண்ட
௫௭	௫	௧	தெறகி	தெற்கி
௬௭	௨	௪	விங்கட	விக்கட
௬௯	௩௧	௨	ஞைசலத்தி	ஞைசனத்தி
௭௫	௬௧	௩	விரிசதிர்	விரிகதிர்
௮௪	௱௰	௧	வளறு	வளவறு
௮௫	௱௰௩	௧	ராதர	ராதனை
௮௭	௱௨௪	௪	சூராவதற்	சூராதவற்
௯௮	௩௪	௨	லொன்றி	லொன்று
௯௮	௩௪	௩	சுதைய	சிதைய
௱	௪௰	௪	விளக்கு	விலக்கு
௱௩	௫௭	௪	பெருங்	பெறுங்
௱௫	௬௯	௩	பொகு	புகு
௱௮	௮௩	௪	லெய்திறு	லெய்திறன்



திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுடையபிள்ளையார் அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகம்.

(திருச்சிராப்பள்ளி—பண்—குறிஞ்சி)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நன்றுடையானைத்தீயதிலானைநரைவெள்ளே
றொன்றுடையானையுமையொருபாகமுடையானைச்
சென்றடையாததிருவுடையானைச்சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடையானைக்கூறவென்னுள்ளங்குளிருமே.

கைம்மகவேந்திக்கடுவனொடூடிக்கழைபாய்வான்
செம்முகமந்திகருவரையேறுஞ்சிராப்பள்ளி
வெம்முகவேழத்தீருரிபோர்த்தவிகிர்தாநீ
பைம்முகநாகமதியுடனாக்கல்பழியன்றே. (௨)

மந்தம்முழவம்மழலைததும்பவரைநீழற்
செந்தண்புனமுஞ்சுனையுஞ்சூழ்ந்தசிராப்பள்ளிச்
சந்தமலர்கள்சடைமேலுடையார்விடையூரு
மெந்தம்மடிகளடியார்க்கல்லலில்லையே. (௩)

துறைமல்குசாரற்சுனைமல்குநீலத்திடைவைகிச்
சிறைமல்குவண்டுந்தும்பியும்பாடுஞ்சிராப்பள்ளிக்
கறைமல்குகண்டன்கனலெரியாடுங்கடவுளெம்
பிறைமல்குசென்னியுடையவனெங்கள்பெருமானே.

கொலைவரையாதகொள்கையர்தங்கண்மதின்மூன்றுஞ்
சிலைவரையாகச்செற்றனரேனுஞ்சிராப்பள்ளித்
தலைவரைநாளுந்தலைவரல்லாமையுரைப்பீர்கா
ணிலவரைநீலமுண்டதும்வெள்ளைநிறமாமே. (௫)

வெய்யதண்சாரல்விரிசிறவேங்கைத்தண்போது
செய்யபொன்சேருஞ்சிராப்பள்ளிமேவியசெல்வனா
ரைதயலோர்பாகமகிழ்வர்நஞ்சுண்பர்தலையோட்டி
லையமுங்கொள்வராரிவர்செய்கையறிவாரே. (௬)

வேயுயர்சாரற்கருவிரலூகம்விளையாடுஞ்
சேயுயர்கோயிற்சிராப்பள்ளிமேவியசெல்வனா
பேயுயர்கொள்ளிகைவிளக்காகப்பெருமானார்
தீயுகந்தாடற்றிருக்குறிப்பாயிற்றாகாதே. (௭)

மலைமல்குதோளான்வலிகெடவூன்றிமலரோன்றன்
றலைகலனாகப்பலிதிரிந்துண்பர்பழியோரார்
சொலவலவேதஞ்சொலவலகீதஞ்சொல்லுங்காற்
சிலவலபோலுஞ்சிராப்பள்ளிச்சேடர்செய்கையே. (௮)

அரப்பள்ளியானுமலருறைவானுமறியாமைக்
கரப்புள்ளிநாடிக்கண்டிலரேனுங்கல்சூழ்ந்த
சிரப்பள்ளிமேயவார்சடைச்செல்வர்மனைதோறு
மிரப்புள்ளீருமையேதிலர்கண்டாலிகழாரே. (௯)

நாணாதுடைநீத்தோர்களுங்கஞ்சிநாட்காலை
யூணாப்பகலுண்டோதுவோர்களுமுரைக்குஞ்சொற்
பேணாதுறுசீர்பெறுதுமென்பீரெம்பெருமானார்
சேணார்கோயில்சிராப்பள்ளிசென்றுசேர்மினே. (௰)

தேனயம்பாடுஞ்சிராப்பள்ளியானைத்திரைசூழ்ந்த
கானல்சங்கேறுங்கழுமலவூரிற்கவுணியன்
ஞானசம்பந்தனலமிகுபாடலிவைவல்லார்
வானசம்பந்தத்தவரொடுமன்னிவாழ்வாரே. (௰௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்

ஆளுடைய அரசு

அருளிச்செய்த

திருச்சிராப்பள்ளி திருக்குறுந்தொகை.



திருச்சிற்றம்பலம்

மட்டுவார்குழலாளொடுமால்விடை
யிட்டமாவுகந்தேறுமிறைவனார்
கட்டுநீத்தவர்க்கின்னருள்செயுஞ்
சிட்டர்போலுஞ்சிராப்பள்ளிச்செல்வரே. (க)

அரியயனறலைவெட்டிவட்டாடினா
ரரியயன்றொழுதேத்துமரும்பொருள
பெரியவன்சிராப்பள்ளியைப்பேணுவா
ரரியவன்றொழுவங்கிருப்பார்களே. (உ)

அரிச்சிராப்பகலைவராலாட்டுண்டு
சுரிச்சிராதுநெஞ்சேயொன்றுசொல்லக்கேள்
திருச்சிராப்பள்ளியென்றலுந்தீவினை
நரிச்சிராதுநடக்குநடக்குமே. (ங)

தாயுமாயெனக்கேதலைகண்ணுமாய்ப்
பேயனேனையுமாண்டபெருந்தகை
தேயநாதன்சிராப்பள்ளிமேவிய
நாயனாரெனநம்வினைநாசமே. (ச)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐயடிகள் காடவர்கோனாயனார்

அருளிச்செய்த

க்ஷேத்திரத் திருவெண்பாவில்

திரிசிராமலை.



பழிந்தது செந்நெற்றும் கட்டுவிட்டு நாறி
யொழிந்த துடலிரா வண்ணம் - பழிந்த
கிரங்கையா கொண்டிரோ வென்று நமன் செய்திர
சிராமலையான் பாதமே சேர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரிசிராமலைப்-புராணம்

என்னும்

செவ்வந்திப் புராணம்.



பாயிரம்.

கலிவிருத்தம்

ஏ தனியுங் கடன்முகங் கடியர் சிந்தையாம்
பொருள்பெறு நெஞ்சிவ போக முற்றிட
வரமழை பதவுசெவ் வந்தி யானையின்
திருவடி யிணைமலர் சென்னி சேர்த்துவாம்.

செவ்வந்தீஸ்வரர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சொற்கொண்ட கிளியனையா ளனங்கனுக்குத் துணை
பாகந் துணைப்புரா, விற்கொண்டு விளையாடுந் திரிசிரா
மலையிலுறை விமலன் றன்னைப், பொற்கொண்ட நிறத்
தாருங் கரியமுகி னிகர்வாளும் புலரா வண்ணம், மற்
கொண்ட மிடற்றானைச் செவ்வந்திப் பெருமானை யகத்
திற் சேர்ப்பாம். (க)

கலிநிலைத்துறை.

துரிசி ராமலை யடைந்திட வேண்டியே துதிக்கும்
பரிசி ராமலை வயற்கணே கயற்கணம் பாய
மரிசி ராமலை மதனிரு கணைகளால் வயங்குந்
திரிசி ராமலை யிறையவர் மலர்ப்பதஞ் சேர்மின். (உ)

மட்டுவார் குழலம்மை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பனிகொள் வரையிற் பிறந்தபிடி பரனு ரிடத்திற் படர்ந்தகொடி, முனிவ ரிமையோர் மகிழ்வுற முப்பத் திரண்டும் வளர்த்தருளும், ஃவனிதை வடிவே லனைப்பயந்த மடந்தை மட்டு வார்குழலா, ளினிய பதமா மிருபோதுந் தலைமேற் றரிப்பர் மிருபோதும். (ந)

தல விநாயகர்.

கலிநிலைத்துறை.

மருப்ப தாமெழுத் தாணியா லாயிர மாற்றுப்
பொருப்ப தாந்தனி யேட்டிலே பாரதப் பொருளை
விருப்ப தாம்படி யெழுதிய கரிமுக விமலன்
றிருப்ப தாம்புய மலரினை யிறைஞ்சுவாஞ் சிரத்தால்.

முருகக் கடவுள்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஓகையாற் றிரைமுன் னொளி லுழக்குமா வினையும் வாட்டு, மேகவெவ் வரையி னெல்லை யிடித்திடு மிமையோர்

போற்றத் தோகைமே லுலவுங் கந்தன் சுடர்க்கரத் திருக்கும் வெற்றி, வாகையே சுமக்கும் வேலை வணங்குவ தெமக்கு வேலை. (௫)

ஆளுடைய பிள்ளையார்.

கலிநிலைத்துறை.

வண்டாகத்தே குடைந்தூத (ப)றுக்க துடைந்து வாய்திறந்து, தண்டகத்தே மதுவொழுகி வழியுங் கமலத் தார்ப்புயத்தான், கண்டகர்க்கே விடயாகி யடியார்க் கமுதாங் கவுணியன்றன், முண்டகத்தாண் மலர்தலைமேன் முடித்தே னிந்நான் முடிக்கேனே. (௬)

ஆளுடையவரசு.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

புத்தியற் றிருக்கும் பொய்யர் புறச்சம யத்தை நீங்கிச், சத்தியப் பொருளை யோர்ந்து தலைவனை யறிந்தா சைவ, பத்தியிற் கனிந்த ஞானப் பழத்தினை யொருகற்றாணு, லத்தியைக் கடந்த நாவுக் கரசினை வணங்குவோமே. (௭)

ஆளுடையநம்பி.

வேறு.

தீங்கும் பெருமா நிலத்திடருந் தீரத் தீரத் திரைக்கடலிற், றூங்கும் பெருமா ளுடன்வேதன் றுதிக்கும் படிக்குச் சுடர்க்கிரியா, யோங்கும் பெருமாள் புகழ்பாவி

பேராயிரம்பொ னொருமொழிக்கு, வாங்கும் பெருமா
ன் சவுந்தரியப் பெருமாள் பத்தரை வணங்கிடுவாம்.

ஆளுடையவடிகள்.

கொச்சகக்கலிப்பா

தேனூறும் வாசகங்க ளுநூறாறுந் திருக்கோவை
நானூறு மமுதூற மொழிந்தருளு நாயகனை
வானூறுங் கங்கைநிகர் மாணிக்க வாசகனை
யானூறு படாதவகை யிருபோது மிறைஞ்சிடுவேன்.

சேய்ஞலூர்ப்பிள்ளையார்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

மணந்தாது செறிமலருஞ் செழுங்கனியுங் கோணா
நதுசிந்து மணலைவாரி, யணைத்தாதி சிவன்வடிவா யதை
த்தருளி யவற்கினிதா வாட்டட் வேண்டிக், கணைந்தாவின்
பாலகறந்து நிறைத்துவைத்த கலசமெலாங் கவிழ்த்த
தாதை, யிணைத்தாளைத் தடிந்திறைவா துணைத்தாளை
யடைந்தவர்தா ளிறைஞ்சுவோமே. (௫)

அவையடக்கம்.

வேறு

நாவலந் தீவிற் கிட்டா நவமணி பொதிந்து வைத்த
பேவருங் கிழியு மந்த மணியுடன் விரும்புமாபோற்
பாவருங் குற்றமாமென் கவிதையின் பழுதும் பாரா
தியாவருங் கொள்வ ரீசன் பெயரதி லிருக்கை யாலே.

பாயிரம் முற்றிற்று. ஆ- திருவிருத்தம் - ௧௧.

சிவமயம்.

திருமலைச் சருக்கம்.



கலிநிலைத்துறை.

எலிக்க ராவெயிற் கவிகையாப் படத்தினை யெடுக்கும்
புலிக்க ராகமா யருளிறைற் பூசுவினம் பொருந்தும்
வலிக்க ராவல மடங்கலுக் குணர்வினை வழங்கும்
கலிக்க ராமுறு சேறிமான் புனலினைக் கடக்கும். (க)

வன்ப தாகமுட் பிடிந்திடுங் கவரியின் மயிரை
யன்ப தாகவே விடுக்குமை வாய்விலங் கனைத்து
மின்ப தாகவே புலிமுலைப பாலுணு மிரலை
புன்பு லாலுணு நகமுடை விலங்குடன் புட்கள். (உ)

சலம ருந்தியும் வாயுவை யருந்தியுஞ் சருகிற்
சிலவ ருந்தியும் பச்சிலை யருந்தியுந் திங்க
ணிலவ ருந்தியு மைங்கன லிடையிலே நின்றும்
பலவ ருநதியுந் தவம்புரிந் திடுமவர் பலரால். (ங)

'காலை லாமரா வடுத்தவன் மீகமேற் கமழ
மாலை மார்பெலாங் குடலைபோல் வல்லரி மறைக்க

வேல மார்தரு குஞ்சிமேற் குருவிகூ டெடுக்க
பால லோசன னருள்பெறத் தவஞ்செய்வார் பலரால்.

மேதை மேலருங் கிசன்மேல் விடகலை விந்து
நீதியாகிய வருத்தசந் திரிகைமே னிரோதி
நாத நாதமேல் சத்திக ளுன்கின்மே னல்வர்
பாத மேற்பரங் கண் வாழ்ந் திருப்பவர் பலரால். ()

அந்த கைப்பெற மாச்சிர மந்திலோ ரருகி
னிந்தி லப்புது மணலின்மேற் பெருந்தரு நிழலிற்
பந்தி யிற்பொலி நவமணி வேதிகை பண்ணிச்
சிந்தி ரச்சிறு புலியதண் மேல்விரி செறித்து. (சா)

வைத்த வாதனந் திருந்தனன் சடை முடி மார்பங்
கைத்த லங்களங் காதினிற் கண்டிகை கமழ
வுந்த ரியம்வெண் ணிலவெழப் புரிமுந்நூ லொளிர
முத்த ரானவர் பணிந்திடக் கோதம முனிவன். (எ)

இருந்த கோதம முனியுடன் மதங்கமா விருடி
யருந்த வம்புரி கோசிகன் பராசர னனந்தன்
பொருந்து காசிப னுரோமசன் புலத்தியன் புலகன்
பரிந்து மற்றுள விருடிக ளெனைவரும் பகர்வார். (அ)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

வேதநறுங் கொடிபடருங் கொழுகொம்பே யாகமத்தின் வேரே ஞானப், பாதவமே பரபோக மதுநிறைந்த வானந்தப் பழமே யோக, மாதவரொண் சதானந்த மு

னிவனொனு மணிபிறந்த வனையே தெய்வக், கோதமனே கேதமிலா வொருமுதலே நிறைந்தபெருங் குணத்தி னே. (கூ)

கலிநிலைத்துறை.

தொல்லை நூலுள கதையெலாம் விரித்துமுன் சொன் னீர், வல்லி பாகனுர் தெக்கண கயிலையின் வரவைச, சொல்ல வேண்டுமென் றுரைத்திரு மருங்கினுந் துதி த்தார், நல்ல வாசக மிதுவென வவருடனவில்வான்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தெக்கண கயிலை யென்னுஞ் சிராமலைப் பெருமை யெ ல்லா, நக்கனுர் குமார ரந்தச் சனற்குமா ரர்க்குநல்க, வக்கணஞ் சனற்கு மார ரந்நந்தன ரமக்கு மக்கு, மு க்கண ரருளினுலே மொழிகுவாம் விரும்பிக் கேண்மின்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சூதமுனி முனிவரர்க்குப் பரிவாற் சொன்ன
தோற்றமிகு சிவபுரா ணத்திற் கண்டு
கோதமனுர் பலமுனிவர் விரும்பிக் கேட்பக்
கூறியிடுஞ் சிராமலையின் புராணந் தன்னை
யேதமற வடநூலைத் தமிழ்நூ லாக்கி
யினியசருக் கங்களொரு பதினென் றுகப்
போதமிகு திருவிருத்த மைஞ்ஞூற் றைம்பான்
பொருந்திடவிக் கதைவிரித்துப் புகல லுற்றேன்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சிவவடி வாகு மிந்தத் திருக்கதை யறங்க ளாகு
நவமிகு பொருளு மாகு நயந்தபே ரின்ப மாகுந்
தவமுயர் வீடு மாகுந் தவத்தினற் பயனு மாகு [கே.
முவமையின் ஞான மாகு முண்மையி னுணர்ந்த பேர்க

வருமலைக் கொழுந்தாங் கங்கை மௌலிதென் கயி
லை யென்னுந், திருமலைக் கொழுந்தாய் நின்ற சிவன்க
தை சனனமென்னுங், கருமலைக் கொழுந்தை வாட்டுங்
கதிர்கொடும் பாவப் பஞ்சாம், பெருமலைக் கொழுந்தி
யென்று லதனலம் பேசலாமோ. (௰௪)

கலி விருத்தம்.

துதித்திடுந் திரிசிரா சொல்லுஞ் சொல்லினன்
மதிச்சடை முடியினன் வரங்கொடுத்தலா
னுதித்திடு மளகையே யொப்பு தாகுபப்
பதிப்பெயர் திரிசிராப் பள்ளி யானதே. (௰௫)

அத்தலந் தனக்கிணை யமரர் நாட்டிலை
யித்தலத் துளதென வியம்ப லாகுமோ
வித்தக விலிங்கமந் தீர்த்த மேன்மையவ்
வுத்தம தலத்தலா லுலகில் வேறுண்டோ. (௰௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அப்பதி நினைந்த பேருக் கமரர்தம் பதவி யுண்டா,ம
ப்பதி கண்ட பேருக் கயன்பதத் தடைய லாகு,மப்பதி

தனிலிருந்தா லறியமால் பதவி யுண்டா, மப்பதி தனிற
பிறந்தா லரனென விருக்க லாமே. (௰எ)

வேறு.

அன்ன தான மொருவர் நமக் கீந்தப பதியி னளிய
பவர்கள், கன்ன தானக் கரிமகவா னெனவே யுலகுங்
கரத் தருள்வார், சொன்ன தான முதலாகச் சொன்ன தா
னங் கொடுப்பமென்று, மென்ன தானங் கரிய தவாக
கெல்லாப்பொருளு மெளிதாமே. (௰அ)

வேறு

ஒருவருக் கிருநகை யிந்தோ ரும்பராய் வாழ்வ ரன்றி
யிருவருக கனி நா லைந்த விந்நீ ரொவ ரங்கே
மருவுறப பூசை பண்ண வந்நிளைப பாற வன்பாய்ந
திருமடங் கணடோ ரந்தசிவனவ ராவர் தாமே.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

வேதமுங்கண் டிறைஞ்சசிரா மலைபபுராணம் விளம
பியசொற பொருளுடனே விரிபபோா கேட்போா,
போதகஞ்சேர் புரந்தரன்போ லுலக மெலலாம புரந்
திடுவர் வினைதவிர்வர் புகழுண்டாவ, ரோதமுறு பிணி
தீர்வர் பகையை வெல்வ ரெண்ணின்மைந்த ருண்டாவ
ரிகத்தின் மேலு, மாதவன்சந் திரன்முகுந்தன் பிரமன்
றேவர்க ளிதான பதந்தினையு மடைவா தாமே. (௨௰)

கலிநிலைத்துறை.

பருவ மேகலை யிரதிநா யகன்கிளிப் பரியு
மருநி றைந்ததார் முருகவே ணடத்திடு மயிலுந்

திரும ணந்தவன் கலுழனும் பதுமனோ திமமு
மிரும ருங்கினுஞ் செறிந்தது கயிலையோ திமமே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அளியார் கடுக்கை நறுமலரு மணியார் சுடிகை யரவும், மிளவார் மதியும் புனைந்தருளும் பெருமா னிருக்கும் வெள்ளிமலை, வளமார் புவன மொருநூறும் வளைக்கு மண்ட கடாகமெனு, மிளவோ திமத்தின் பேடை வயிற் றிருக்கு மண்ட மெனலாமே. (உஉ)

எண்சீர்க் கழிநெடிலாசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

சோதி மதியின் பாதி யரவஞ் சூடு சடையன் றோடு கமழுங், காதி லமிர்தம் போல வரசுங் காழி யிறையுங் கூறு தமிழின், பாத கமலம் பாடு மவர்தம் பாத கமலம் பாறி யகலும், போது செறியும் போது விரியும் பூவை மருவும் பூவை மருவும். (உங)

கோடு செறியும் பாணி யுவனுங் கோக நகனுந் தேட வரியன், றேடு மவரன் பாக விழிமுன் பாக வருவன் றேவ ரிறைகொண், டாடு மயிலன் காள முகில்கண் டாடு மயிலன் முதைத சடிலஞ், சூடு மரவ னூடு மொருவன் சோதி மதியன் பாதி மதியன். (உச)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வள்ள லணிந்த விளமதியி னிலவா லந்த வரைச்சுனையிற், கள்ளூ நெகிழும் பொகுட்டுமலர்க் கமலம் விரியா

காலையினும், புள்ளி யரவஞ் சொரியுமணி விரித்த வொ ளியாம் பொரிக்கனலின், வெள்ளி யுருகி விழுவதெனப் பெருகும் வெள்ள வெள்ளருவி. (௨௫)

கலிநிலைத்துறை

அந்த மால்வரைக் கொருபுடை யடைந்தன ரயனமா லிந்தி ராதியர் மருத்துவர் வசுக்கண விருவர் சந்தி ராதியர் சித்தர்சா ரணர்கள்விஞ் சையர்க ணந்தி வாகனக் கடவுள ரிமையவர் நாகர். (௨௬)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

துங்கமழு வுழைதரித்துச் சுரிகைதிரு வரையார்த்து ச சோதி யான, செங்கையிலே பிரம்பேந்திக் கயிலைம லை காந்தருளுஞ் செய்ய மூர்த்தி, மங்கைபங்க ரவதாரம பார்த் தருள்புரிந்து விடுமளவும் வாயின் முன்னே, யங் கொருதிக் கினிலிருந்தா ரவரவர்தா மிருக்குமிட மறிந்து தானே. (௨௭)

வேறு.

ஆரா தனைகண் முடிவிடம்பார்த் திருக்கு மிமையோ ர்க் கருநாகப், பாரா மணைத்து மொருமலர்போன் முடி மேற் றரிக்கும் பணிவேந்த, ரோரா யிரஞ்செம் முடிம ணிகள் கதிரா யிரம்போ லொளி பரப்ப, வீரா யிரநற் பிறைபோற்பல் லிரண்டா யிரமு மிலங்கிடவே. ( )

செய்ய கவர்நா விருபாலுஞ் செக்கர் வானச் செயல் காட்ட, வெய்ய நெடிய வாளெயிற்றி னிருள்போற் சிறி

து விடந்தோன்ற, வைய னடிகண் டிறைஞ்சுமுநற் க
ணைந்தா னவனை யழுமொளரங், கையி னிறைஞ்சி யிருக
கையளிந் திருந்து மகிழ்வாற் கட்டுரைப்பார். (௨௯)

வாயு வான பஞ்சடைத்துந் திருமா றயிலுமலைவீணை
யே, யாய விடமாம யாக்கையமைந் தாரு ணியு மரு
ம்பணியே, தாய நூதர மேனவுலைைந் நலையிற் சுமை
யாந் தரிபபோனே, ஆய பொருளை யுனக்குநிக ருள
ரோ வுலகிற் சொல்லாயே. (௩௰)

என்ன வுரைக்க மிகநாணி யொடுங்கு மனந்த னிமை
யோர்கள், சொன்ன மொழிக்குந் தாழ்ந்தவுரை பலவு
முரைத்துச் சுடிகைமணி, மின்ன நெடிய கயிலைமலை வே
ரோடியது போலொர் படை, மன்ன விருந்தான்ச தாக
தியு முறைந்தான் பொருத வழுவுரையே. (௩௰௧)

வேறு.

கண்ணிலா நாகம் கஞ்சக் கண்ணனெனன் றுரைப
பார் போல, நண்ணிய செவியிலானைக் காலிலா நடை
யினுனை, யெண்ணிய விருநா வானை விடஞ்செறி யெயி
ற்றி னானைப், புண்ணிய விமையோர் சொன்ன புகழ்ச்
சிதான் பொய்மை போலும். (௩௰௨)

அமையவே யுலக மேழுந் தரிந்திடு மரசே யென்றென்
றிமையவர் முனிவர் கூற விடும்பையா லகந்தை யுற்று,
யுமையவ ரேவலாலே யுலகெலாஞ் சுமந்தாய் கூலிச், 'சு
மையவர்சுமப்பதெல்லாம்புகழ்ச்சியோ சொல்லு வாயே.

படு[illegible] பாயுந் தாங்கும் பணியுமா னதுவோ மேன்மை, வி[illegible]ன் வலியை யெல்லா வுயிரினும் விராவி நாமோ, [illegible]டா திருநகி லிந்து வுலகெலா மமைவ தெங்ஙே[illegible] நகை யிறைக்கு நீயே காப்பவ னென்னைவுந் [illegible]றான். (௧௪)

என்றவு [illegible]ரநதன் கூறு மிமையவ முனிவர் முன்னே, வெ[illegible]ருனைத் தாயுன்னை விழுங்கினுங் கதிவே றுண்டோ, பொன்றுவை விடுத்தேன் யானி திருக்கவிப் பொருளைச் சுற்றி, நின்றுடன் மறைப்பே னென்றன் வலியினு னெகிழ்க்க வென்றான். (௧௫)

கலிநிலைத்துறை.

தேவ ரோபெருந் தறிகவென் றெப்புமுன் சிறப்பு, மேவு மென்றெழுந் தனந்தனு மறைந்தனன் வெற்பைக், கோவு மின்பமுங் கொழுநனென் றிறைஞ்சாநற் குலத்தாப், பாவு மங்கையர் மனமெனப் புனையறும் படியே.

அரன மர்ந்தநா ளளவிடப் படாதநா ளதனுற், பரவு வெள்ளியங் கயிலையும் பழகிய படிக்கோ, விருப தங்கையா னெடுத்தநா ணெகிழ்ந்துள தென்றோ, புனையறும்பெரும் புரியினுல் வளைத்தது போலும். (௧௭)

பங்க மின்றியே கற்பகத் தருவின்மேற் படர்ந்திட், டெங்கு மாய்வளைத் தழுத்திய பெருங்கொடி யெனவு, மங்கை மெங்கணு முருகவே கொழுநனை யணைக்கு, மங்கை மாரிரு கரங்களா மென்னவும் வளைத்தான். (௧௮)

வந்து கால்புகா விடங்களிற் றலைகளை மடுத்துச், சிந்தை யானதும் புராவகை மறைத்தனன் சேட, னந்த வேலையி லமலனை யிமையவ ரடைந்தார், கந்த மார்தரு சராசுதி யவையெல்லாங் கண்டான் (௩௯)

வெற்பெ லாஞ்சிறை யுடைமைபோற் பறந்திட விசும்பிற், கற்ப கங்கள்போ னிலத்துள தருக்கண்மேற் காணச், சர்ப்ப ராசனுக் கிறுதியென் றனைவருந் தளர, வற்பு தத்தினு லறைந்தனன் வளைத்தன னடர்த்தான்.

கலிவிருத்தம்.

எட்டர வினைத்தன வினைத்தகளி றெட்டு
மட்டதிசை சுற்றின் வமைந்தவரை யெட்டு
மிட்டமுறு தண்கடல்க ளேழுமுகி லேழு
மட்டற வளைந்தபுனல் வற்றியொழி வுற்ற. (௪௧)

அடுக்கழிவு பட்டபுவ னத்திர ளனைத்து
முடுக்கள்சித றிப்பொரி யிறைத்ததனை யொத்த
கொடுக்குமமிர் தத்தினை யிறைத்துமதி குன்றித்
தடுத்துநெய் வடித்துதறு தட்டினைநி கர்த்தான். (௪௨)

ஆதவன் வருந்திசை யகன்றுதடு மாறிச்
சோதியு மகன்றது துளங்கவொரு பூதம்
பூதமொரு நாலுநிலை போய்நடு நடுங்கிப்
பேதமுறு கின்றதுயர் பேசவெளி தாமோ. (௪௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தக்க பவன னறைந்தீர்த்துச் சுழன்று நடுங்கிச் சலி த்திடவு,மிக்க நகமும் பன்னகமு மசையா திருந்த மேதி னியி, னக்க னமலன் றிருப்பாத மிறவா துணைக்கு நா ன் மறையீர், பைக்கு ளடைத்த கனகமொரு காலா ல விழ்க்கப் படுங்கொல்லோ. (சச)

வெற்றி யனந்தன் படைத்ததுகண் டயர்ந்து பவன ன் மிகநாணிப், பற்றி யுயிரின் பரப்பையெலாங் கொடு போய்ப் புகுந்தான் பாதலத்தி, னுற்ற வுலகத் துயிர்க ளெலா மசையா திருந்த வோவியம்போ, லற்ற மதுக ண் டருள்புரிந்தா னடியார்க் கெளிய வற்புதனே. (சரு)

வேறு.

நினைத்திடு நன்மைகூறி நிமலனும் பணியே நீயா, மு னைத்திடும் பணிகே ளென்றான் வினவினு னுரக வேந் தன், வனைத்தடம் பட்டினாலே மறைத்தது சிறிது வாங்கித், தினைத்திட வேண்டு மென்று னனந்தனத் திறமே செய்தான். (சசா)

கலிநிலைத்துறை.

வந்து வாயுவும் வந்துவந் தறைந்தனன் வரையை
முந்தி வேரறப் பறித்தனன் கொடுமுடி மூன்றை
யந்த மூன்றையுங் கொடுநமன் றிசையினி லடைவே
சிந்தி னன்றல மூன்றிலே விழுந்தன சிகரம். (சஎ)

முன்னர் வீழ்ந்திடு சிகரிகா ளத்தியா மொழிவர்
பின்னர் வீழ்ந்தது திரிசிரா மலையெனும் பிறங்க

லன்ன தின்பிற கமைந்தது கோணமா வசல
மின்ன மூன்றையுந் தெக்கண கயிலையென் றிசைப்பார்.

வெள்ளி மால்வரை தனினுமன் றிமையவர் விடை
கொண்டு மெள்ள மான்று மகிழ்ந்துதம் முறையுளிற் புகு
ந்தார், கொள்ளு ருநதென் கயிலையா மூவகை யிடத்தும்,
வள்ள லார்மலைக் கொழுந்தாய் வடிவமாய் வளர்ந்தார்.

பக்க நாயகம் போன்றன வவையிரு பாலு
மிக்க நாயக மானது திரிசிரா விலங்க
றக்க வானவர் தானவர் மானவர் தமக்கு
நக்க ஞாதி விருந்துநல் வரங்களை நயந்தார். (௩௰)

மருந்த மாசலங் கடலிலே சூழன்றது மறுகி
விந்த மானது புதைந்தது புவியிலே மிசவு
மந்த மேருவும் வளைந்துவில் லுருவமே யான
செந்த மால்வரை யிதற்கிணை யுவதென் றிசைத்தான்.

இம்பர் வாழ்வெனுந் தெக்கண கயிலையா மிடத்தி
லம்பு யாசன னசத்திய விளையகன் றதுவுங்
கும்ப மாமுனி நினைத்தது கொடுத்ததுங் குலிசன்
செம்ப ஞால்வரு தீவினை யகற்றியு திறமும். (௩௨)

அந்த லத்திலே யுமைசிவ தடமமைத் ததுவுஞ்
சந்த மாநரோ மிருடிகள் கழுகுகளுஞ் சரிக்குஞ்
சிந்த சாரணர் திரிசிரா தயாதன் சிறுவன்
பத்தி செய்தது மருச்சுனன் வணங்கிய பலவும், (௩௩)

அனும முத்திரை வந்ததுஞ் சூரனு மருக்கன்
பனிம லர்க்கொடு பணிந்ததும் பாதலத் துறையும்
வனிதை மாதர்கள் வணங்கிய மகிழ்ச்சியுஞ் சார
முனிவன் முத்தியுந் தாயராங் கருணையு மொழிவாம்.

திருமலைச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

பாயிர முள்பட ஆக திருவிருத்தம்—சுரு.

பிரமதேவன் அரந்தியந்தீர்ந்த சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

கோதை நாரியைச் சிலைவடி வாக்கிய குரிசில்
பூத ராதிகட் கரசெனப் பொருப்பினைப் புகல
வேத ஞாதிற் றவஞ்செயுங் கதையினை விரித்திங்
கோது வீரெனக் கோதம முனிவனு முரைப்பான். (க)

முன்ன மேயொரு காரணத் தாலரன் முகுந்த
னன்ன வாகனன் மூவரு மொருதலத் தடைந்தார்.
மன்னு மேழிசை நாரத னவ்வயின் வந்தான்
கன்னி பாகனை மாயனைப் பதுமனைக் கண்டான். (உ)

அன்று மூவரைப் பொதுவிலே யிறைஞ்சிநின் றவனு
மின்று நானிறைஞ் சியதிதிற் பெரியவற் கென்று

சென்றுபோயினன் றெளிவிலா மொழியினற் றிகைத்
துன்று வானவ ரானவ ரிருடிக டொகையாய்.(௩) [தார்

கலக நாரதன் வழங்கிய மொழியினைக் கமலத், திலகு
வேதியன் றனதென வரிதன தென்றான், மலைவு கொ
ண்டன ரொழுந்தவர் பொருதனர் வலியா, லுலக மெங்
கணு நடுங்கின விண்ணவ ரொளித்தார். (௪)

சோதி யவ்விடத் தேசுட ரிலிங்கமாத் தோன்ற, வே
த நாரணர் பயந்திது வேதென வியந்தார், பாத மீதித
ற் களவுதா னிலையெனப் பகர்ந்தா, ராதி யந்தமீ தறிந்த
வர் பெரியரென் றறைந்தார். (௫)

பொருவி லாவரி யேனமாய்ப் பாதலம் புகுந்தான்,
விரைவி னலடி தேடுவா னிசைந்திடும் விருப்பாற், பர
வு மோதிம மேதிம மாகிமேற் பறந்தான், கருதி வா
னினுஞ் செம்பொனுட் டிடத்தினுங் காணன், (௬)

வீர பத்திர புவனமுந் தேடினன் மிசையிற்,பார வி
த்தியா கலைக்குள புவனமும் பார்த்தான், கார ணத்தி
னழற்கொழுந் தெனுமுடி காணு, ஞா ணத்தினன் சி
றையெலா முதிர்ந்திளைத் தயர்ந்தான். (எ)

வெய்து யிர்த்தன னிரங்கின னிரங்கிடும் வேலைக்,
கைதை யிற்பெரு மடல்வர மகிழ்வினற் கண்டா, னெ
ய்தி யந்தமா மடலினைத் தகைந்துகொண் டெதிரே,
நொய்தி னீவருஞ் செயலினை நுவலுவா யென்றான்(௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அங்கே தகையும் பொழுதயனு மன்னந் தனைப்பார்த்
தலர்முகத்துச், செங்கே தகையுஞ் சிலமொழியுஞ் சிவ
னார் கனகத் திருமுடிமேற், கொங்கே தகையும் படியி
ருந்து விழுந்தே னிஃதென் குறையென்ன, விங்கே த
கையு மோதிமமே யெவனீ வர்வே தென்றதுவே. (௯)

என்பே ரயனென் றுரைத்திடுவா ரொழுகூ தலமுமெ
ன்செயலே, முன்போர் தினத்தி னெடியவற்கு மெ
னக்கும்பகையாய் முனிவாகி, மின்போ லெழுமித் தழலி
லிங்க முதலீ றிடையே விதிப்பவரோ, வன்போ ரென
வே யெடுத்துரைத்தோந் திருமால் வராக வடிவானேன்.

மண்ணிற் புகுந்தே யடிதேடப் பாதா ளத்தின் வ
கையடைந்தான், விண்ணிற் கிடையேய் யோதிமமா யெ
ழுந்தேன் மிகவும் விரைவாகிக், கண்ணிற் குறித்தே
னெத்திசையுங் காணு துழன்றே னினைக்கண்டே, னெ
ண்ணிற் பெரிய தழற்றூணின் முடிவே தறிய வியம்
பாயே. (௰க)

என்று பதுமன் மொழிந்திடலு மடற்கே தகையு
மினிதுரைக்கு, நன்று மொழிந்தா யித்தூர நடந்த வ
ழியோ ரணுவளவாங், குன்றி னளவுண் டினியேகு நெ
றிதான் மனத்தாற் குறிக்கரிது, சென்றுதலையிற் புவ
னமெலா மிந்நா ளளவுந் தேடினையே. (௰உ)

சுத்த வித்தை யீசுரமேற் றுலங்குஞ் சாதாக் கியமெ
னவுந், தத்துவங்க ளினிமூன்றுண் டவைமே லிருப்

பர் சதாசிவனு,சொாத்த மூர்த்தி சதாசிவத்தின் வடிவா
மந்த வொளி யுருவம், பத்தியுடையோர் பாம்பாரு ச
ருளா லகத்தே பாவிப்பார். (௰௩)

ஆகையாலே யறிப்வரி துனக்கு முன்னை யளித்தவற்
கு, மாக்மீது கிளராதே திரும்பா யென்று மடலுரை
க்க, வோஷக யாகியயனுரைப்பா னெனக்கோ ருதவி
யுளதரியே, தோகைபாகன் முடியையிவ னறிந்தா னெ
ன்று சொல்வாயே. (௰௪)

எனக்கே தகையு மிசைந்திடலா லெழுந்த சோதி யி
றைசிவந்த, சினக்கோ ்மதா யுரைத்திடுவா னிடும்பா
னமது திருமுடியை, யனக்கே தனன்கண் டனனென்
ன வுரைத்தாய் நமக்கு மாகாமற், புனக்கே தகையே மு
ள்ளுருவாய்ப் போவா யெனவே புகன்றருளி. (௰௫)

விடைக்குன் றுகைப்பான் வெகுண்டுரைப்பா னித
ழா யிரமும் வெண்மதிய,மடைக்கும் கமலத் திருப்போ
னே யாராதனையு மரிதாவாய், படைக்குந் தொழிலு மு
னக்கொழிந்தோ மென்றூ னயனும் பயந்தயர்ந்தான், ச
டைக்கொன் றையினன் ருளிணைமேல் வீழ்ந்தா னெ
ழுந்து சாற்றிடுவான். (௰௬)

வே று.

ஐயனே போற்றி போற்றி யனகனே போற்றி யெ
ட்டுக், கையனே போற்றி கால காலனே போற்றி சோ
தி, மெய்யனே போற்றி போற்றி விமலனே போற்றி

பொய்யர், பொய்யனே போற்றி போற்றி புண்ணியப் பொருளே போற்றி. (மஎ)

ஆறணி சடையாய் போற்றி யடியவர்க் கெளியாய் போற்றி, யேறணி கொடியாய் போற்றி யிருவினை தவிர்ப்பாய் போற்றி, வீறணி யரவா போற்றி வேலவன் குரவா போற்றி,நீறணி யமலா போற்றி நின்மலா போற்றி யென்றான். (மஅ)

பாபமே புரித லாலே பத்தியே வருத்த வேண்டிச், சாபமேல் வரவே நொந்தேன் றளர்ச்சியுந் துயருந் தீரக், கோபமே தவிர வேண்டுங் குணப்பெருங் குன்றே ஞானத், தீபமே யருளே யென்று திருவடி யிறைஞ்சி நின்றான். (மசு)

ம.

முறையென மொழிதலு முனிவு நீங்கியே
பிறைமுடி யண்ணலு மகிழ்ந்து பேசுவான்
மறையவா தெக்கண கயிலை மன்னியே
யிறைநமை வழுத்தினு லேகுஞ் சாபமே (உ0)

தெக்கண கயிலையைச் சேர்ந்த போர்க்குமுன்
புக்கதீ வினையறும் பொருந்து நற்கதி
யக்கண மாகுமென் றருளிப் போயினன்
முக்கணன் றிரும்பினன் முண்ட கத்தினன். (உக)

அத்திசை முகத்தின னசல மேவிய
மெய்த்திசை விரும்பியே மேவும் போழ்தினி

னத்தின நிறைமழ நாடு தன்னிலே
யத்தர்வாழ் தென்கயி லாயங் கண்டனன். (உஉ)

வேறு.

அக்கிரியி னெல்லையை யோசனை வளைக்கு
மொக்கநில மூழ்கியிடு யோசனைகண் மூன்றுந்
தக்கவொரு யோசனை யுயர்ச்சிதவம் வல்லீர்
மிக்ககிரி யின்பெருமை வேதநிலை போலாம். (உ௩)

வேறு.

அந்தமால் வரையினை யங்கம் பூவுற
வந்தனை யாகவே வலஞ்செய் வோர்கடஞ்
சுந்தர மேனியிற் றுகளுக் கெண்ணிலு
ளைந்திடாச் சிவபதந் நண்ணு வார்களே. (உ௪)

இட்டமாந் திருவினை யிணங்க வேண்டிடி
லெட்டமா சித்தியு மடைய வேண்டிடிற்
றிட்டமாப் பரகதி சேர வேண்டிடின்
மட்டிலாந் திருமலை வலஞ்செய் வார்களே. (உ௫)

திருமலை தனைவலஞ் செய்த பேரெலாம்
பரகதி யடைவது பகர வேண்டுமோ
வொருபதம் வலஞ்செய வுன்னி யூன்றினு
லரியநா லாம்பத மடைகு வார்களே. (உ௬)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

சரியையை யறிந்து மற்றச் சரியையின் வழியே வந்து, கிரியையை விளங்கி யந்தக் கிரியையை முடித்துப் பி

ன்பு, பரவியயோக மெல்லாம் படிந்துபக் குவமதாகிப், பெருகிய ஞான நேயம் பிறந்திடுந் தவத்தி னோர்கள்.

ஊசியிற் பதத்தை யூன்றி யுண்வுடன் விருப்பு நீங்கி, நாசியின் விழியைநாட்டி நன்குகண் லைந்து மூட்டிப், பேசிய தொழிந்து ஞானப் பெருக்கினின் மூழ்கி யந்தத், தேசிகன் றன்னை வைத்த சிந்தைமா தவத்தி னோர்கள்.

மாதவம் புரிய முன்னுண் மாதவம் புரிந்து செய்ய, பாதிரி குருந்து கோங்கு பாடல ஞாழல் புன்னை, மாதளை கமுகு தாழை வகுளமா சினிசெந் தாழை, சூதமே முதலா யுள்ள பாதவ நெருங்கித் தோன்றும். (உ௯)

பண்பகர் வண்டு பாடப் பரம்பிய சாதி யெங்குஞ்,செண்பக வனங்க ளெங்குந் திகழ்ந்தல ரிறைக்கத் தேவர், விண்பொதி கற்ப தாரு மலரினு மிக்கதென்று, நண்புடன் மகிழ்ந்து சூடு நன்மலர் வனங்க ளெங்கும். (௩0)

சிங்கமும் புலியு மெண்குந் திரிதரு கலையு மாமா, தங்கமு நிறைந்து தம்மிற் பகையற வுறவு கூர, வங்குள கனியுந்தேனு மருந்திவா கரங்க ளெல்லாந், தங்களி லொன்றோ டொன்று தருக்கிய வியல்பு கூர. (௩க)

செறிதர விளங்குகின்ற தெக்கண கயிலை நாமத், துறுவனை தன்னைக் கண்டா னுற்றபே ருவகை கூர்ந்தான், குறையற மணியின் பொன்னின் குவையுமுன் கண்டு கொண்ட, வறிஞர்க ணிகரா மென்ன மகிழ்ச்சிவெள் ளத்தி லாழ்ந்தான். (௩உ)

கலிவிருத்தம்.

எந்தையார்க் கனுதின மிருப்பு மாமலை
சிந்தைநைந் தமரர்கள் செப்பு மாமலை
சுந்தரன் றாதன்முன் சொன்ன மாமலை
கந்தமா மலருறை கஞ்சன் போற்றினன். (௩௩)

கறு

அந்த வெற்பினல் லுச்சிமேற் கங்கைவந் தணையச், சந்த வெண்பிறைக் கொழுந்தெழுந் தருகினிற் றவழச், சுந்த ரத்திரு மலைக்கொழுந் தாமிறை சூடுங், கந்த மாநதி மதியென விளங்குதல் கண்டான். (௩௪)

எந்தை யார்திரு மலைக்கொழுந் தெனமுளைத் தெழுந்து, வந்த வேலையிற் சிரகிரி யுச்சிமேல் வைத்த, தந்தி மாமுகக் கடவுளைக் குகையில்வைத் தருளுங், கந்த வேளையும் பிரமனனை கண்களாற் கண்டான். (௩௪)

வணங்கு வார்தமக் கௌியரா மட்டுவார் குழலா, மணங்கொர் பாதியார் மலைக்கொழுந் தானநா ளருகே, யிணங்கி யிம்மலைக் காவலா யிருக்கென விசைத்த, கணங்க ளாகிய தேசுமிக் கார்தமைக் கண்டான். (௩௫)

கலிவிருத்தம்.

உத்தர கயிலையி னுமைதன் கேள்வனு, ரத்தனுர் வரங்கொடுத் தருடல் கண்டனஞ், சித்தர்வாழ் தெக்கண கயிலை யாவது, மித்தகை யெனவெடுத் தியம்ப லாகுமோ. (௩௭)

மனமகிழ்ந் தயனுமவ் வரைக்கு நண்ணியே, தனிவ
ரை மேற்றிசைத் தடத்தின் மூழ்கியே, சினவிடை யூர்
தியைச் செய்ய போதினு, லனவர தமுமினி தருச்சித
தானரோ. (கஅ)

மலைதனை யனுதினம் வலமுஞ் செய்தொரு, சிலையி
டை யருந்தவஞ் செய்து போற்றினு, னலையிடைத்
துயில்பவற் கரிய வண்ணலும், விலகரு முன்மயுடன்
விடையிற் றோன்றினன். (கக)

நின்பெருஞ் சாபமும் வினையு நீக்கினே
மின்புற வுலகெலா மியற்று கென்றலுந்
தென்கயி லாயவிக் சிலையி னுமமு
மென்பெய ராகவே யிசைக்க வேண்டுமால். (சO)

பொய்த்துரை பகர்ந்திடும் வினைகள் புண்ணிய
வித்தல நினைத்தவர்க் கேக வேண்டுமே
மெய்த்தவந் தமியனேன் புரிய மேவிய
வுத்தம சிலையுமென் பெயரி னுேங்கவே. (சக)

திங்களி னுரோகணித் தினத்தின் மூழ்குவார்
மங்கரு வினையெலா மாற்ற வேதகும்
பங்குனி மாதமுட் படிகு வாரொனி
னங்கவர்க் கருங்கதி யளிக்க வேண்டுமே. (சஉ)

அத்தட மூழ்கிநல் லறுகு மூவிலைப்
பத்திர மிரண்டுநின் பதத்தி லேற்றினர்

புத்திர செல்வமும் புகழு மேன்மையுஞ்
சித்தியு முத்தியுஞ் சேர வேண்டுமே. (சங)

சோமரோ கணியெனும் பெயருஞ் சூட்டிவி
நாமனைத் தடத்தினுக் கென்று சாற்றினன்
மாமலர்க் கோயிலாய் வரங்கள் யாவையும்
யாமளித் தனமென் றியம்பி யேகினான். (சச)

விதிசிலை நன்மையுந் தடத்தின் மேன்மையு
மதியணி யிறைசிரா மலையைப் போற்றுவார்
கதிபெறு நீர்மையுங் கண்டு கண்களாற்
பதுமனு மகிழ்ந்துதன் பதியி லெய்தினான். (சரு)

பிரமதேவன் அசத்தியந் தீர்ந்த சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் உ-க்கு திருவிருத்தம்—கக0.

அகத்தியச்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இந்தமாக் கதையான் மனமகிழ்ந் திறைஞ்சி
யிருந்தவ ரொழுந்துநின் றுரைப்பார்
நந்துவா ரிதியைப் பருகிய முனிவ
னயந்துதெக் கணதிசை யடைந்து

விந்தமால் வரையைப் புதைத்ததும் கயிலை
 விமலனை யமலனை யிறைஞ்சிச்
சந்தன சலத்தி லிருந்தது முரைப்பா
 யெனச்சொலப் புகலுவான் றவத்தோன். (க)

முக்கண னொருநா ளிமகிரிச் சிகர
 முகட்டிலே முனிவர்க ளொடனே
புக்குறை தருமப பொழுதினி லுரைப்பான்
 பொருவிலா நாரத முனிவா
தக்கண திசையி னுயர்ச்சியே தென்றுன்
 றவமுனி யுரைசெய்வான் றலைவா
வக்கணி சடையாய் முன்னம்யான் குமரி
 யாடுவா னத்திசை யடைந்தேன். (உ)

விந்தமென் றொருமால் வரைநெறி யிடையே
 விளங்கிய ததுதனை வினவின்
மந்தர கிரியைப் புதைத்துமற் றுள்ள
 வரைகளை நகைத்துநாற் றிசையி
னந்தர முழுது மடைக்கவு மெழுந்த
 தரும்பொருள் விரும்புமங் கனையார்
சிந்தையை யளவிட் டறியலாஞ் சிறிதுந்
 தெளிவுறப் படாததன் றிறமே. (ங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தந்த விலங்கு மடங்கலரா சரபங்காடி களைமுதலா,
வெந்த விலங்கு மதிலுறையு மழியா மையினு லிராவ

ணனுர், வந்த விலங்கை நிகராகு நமனு டெனலாம் வ ன்கொலையா, வெந்த விலங்க றனைக்காணி லெனக்கும் விலங்க லாய்விடுமே. (சு)

வேறு.

என்றிமறை நாரதனு முனிவனந்த மலையியல்பை யி றைஞ்சிக் கூற, நன்றுமுனி வானுனாக்கு மலையெழு ச்சி யெனநகைத்து நவில்வான் யாமே, சென்றுமிதை தவிர்த்திடுவ தொன்றுதிரு மானடந்து சிதைக்கவேண் டு, மொன்றுதமிழ் முனியாலே யடக்குவதொன் றெ னமுனிவற் குரைப்ப தானுன். (ரு)

முன்னமலை தனையடக்கு முனிவரனே நாரதமா மு னிவ னின்று, சொன்னமலை தனையடக்கக் குறிஞ்சிநி லங் கடந்துமலாச் சுரிசங் கோடே, யன்னமலை வயற் பழனத் திருநாடு கடந்துதென்பா லடையா யென்றான், மன்னமலை கேள்வனிவை யருளுதலும் பயந்துரைப்பா ன் மலயத் தோனே. (சா)

கலிநிலைத்துறை.

கான வாரிசப் பொகுட்டுறை கடவுளுங் கனகத்
தான வாரியும் வலாரியுந் தெளிகிலாத் தலைவா
ஞான வாரியி லமுதமே கருணைமா நதியே
வான நாடனே யுனைப்பிரிந் தெங்ஙனம் வாழ்வேன்.
செப்பு லாமுலை யுமையிட மருவிய தேனே
கைப்பி லாமது ரங்கொளா நந்தமாக் கனியே

அகத்தியச்சருக்கம்.

தப்பி லாமறைப் பொருளினுக் களவிடாத் தனியே
யொப்பி லாநினைப் பிரிந்தியா னெங்ஙன முய்வேன்.
எண்பு யத்தினல் லழகுநின் றிருமுகத் தெழிலுங்
கண்க ளிற்பொழி கருணையு மிவரொலாங் காண
மண்கொ ளச்செறி வரையது பொரு .டிஞன் மயங்கி
விண்பு லத்திடைச் செல்வதோ வெனச்சொலி வீழ்ந்தான்.
அண்ண லிப்படி யிரங்கிய முனிவனுக் கருளி
யெண்ண முற்றிலை மலையினைப் பாதலத் திருத்தி
நண்ணி லப்புறந் திரிசிரா மலையத னடுவே [வோம்.
புண்ணி யத்தினன் மலைக்கொழுந் தாயதிற் பொலி
விந்த மால்வரைத் தெக்கண திசையிலே விளங்கு
மந்த மால்வரைக் கொழுந்தனைச் சிறிதுநா ளருச்சித்
தெந்த மால்வரைத் திரளினுந் தவம்புரிந் திருக்குஞ்
சந்த னுசலத் திருக்கென விடைகொடுத் தனனே.
விட்பு லங்களா லணுகியே விந்தமால் வரையைக்
கட்பு லங்களா லகத்திய முனிவனுங் கண்டா
னெட்ப குந்ததி னளவும்வெள் ளிடையிலா தெழுந்து
முட்பொ திந்திடு புதலினுற் செறிந்தது முழுதும்.

கலிநிலைத்துறை

சீய மங்கதிற் கண்டுதிரும்புவ
வாயி ரங்கதிர்ச் செல்வனரும்பரி
பாயும் வெம்புலி கண்டிருட் பாலெழுந்
தூய திங்களின் மானுந் துளங்குமே. (௰௫)

செவ்வந்திப்புராணம்.

குஞ்ச ரத்திற் குதிக்குங் கடாநதி
நஞ்சு கக்கு மரவொடு நண்ணிடும்
வஞ்சர் பெற்ற வளமென வேபிறர்
நெஞ்சி னுக்குப் புகாத நெறியதே. (௰௪)

தாக்க ணங்குறை தாழ்வரை யுள்ளது
நோக்க ணங்கு பயிலு நுனியது
மாக்க ணங்கண் மயங்க நெடுங்கழை
நீக்க ணங்களைச் சிந்திடு நீயது. (௰௫)

கற்பி லாதவர் கட்டழ கென்னவு
மற்பி லாவர சாள்பதி யென்னவு
மெற்பெ லாநிறை காடிது வென்னவும்
வெற்பை யாவருங் கீர்ண வெறுப்பரோ. (௰௬)

கருவி வான்முகி லார்ப்பன கார்வரை
பொருமி வாய்விட் டிரங்குதல் போன்றது
மருவு மாமுனிக் கஞ்சியம் மால்வரை
யருவி தானு மழுவது போலுமே. (௰௭)

நெய்கு லைத்தெனத் தேனெகிழ் கின்றன
மெய்கு லைத்த வெயர்த்துளி போன்றன
மைகு லைத்த மரங்க ளசைவன
கைகு லைப்பன போன்றன கார்வரை. (௰௮)

வண்ண வெற்பின் மலர்சொரி யுங்கணி
நண்ணு தேற லொழுக்க நனைந்திட

லெண்ணு மிந்திரன் வச்சிர மெற்றிய
புண்ணி லெண்ணெய் பொழிவன போலுமே. (௰௯)

வேறு.

உருமின நிறைதலி னுரக மாமணி
சொரிதலி னலகைவாய் விளக்குந் தோன்றலின்
மருவிய விரவெரி மாங்க ளிற்செறிந்
திரவெனும் பெயருமவ் விடத்தி னில்லையே.

மலையது நெடுமுழை மருங்கெ லாஞ்சிறு
புலிகளுஞ் சீயமும் புயங்க ராசியுங்
கலைகளுங் கயங்களுந் துயிலுங் காலையி
னுலகினை யுண்டவ னுதரம் போலுமே. (௨௧)

நிறைதரு வேங்கையு நெடிய சந்தமு
மறுவற நிறைத்திரு மருங்குந் தோன்றுதல்
குறுமுனி வருமெனக் குவடு முன்புபோற்
சிறைகளை விரித்தெழுஞ் செய்கை மானுமே.

புயற்றிகழ் வரைநடு முழையிற் பொங்கிய
வெயிற்றர வுமிழ்மணி யிருளை நீக்குத
லுயர்ச்சியின் றடங்குமென் றுருகு மோங்கலின்
வயிற்றிடை கொளுந்திய வன்னி போலுமே.

சித்திரப் பெருங்கழை திறந்து கண்களி
னித்தில மணிகளை நெடிது வீசுதன்
மெய்த்தமி ழகத்தியன் மேவு றுவகை
கைத்தல மெடுத்தெறி கற்கள் போலுமே. (௨௪)

விஞ்சிய சிகரியின் முடியின் வெள்ளிய
மஞ்சினந் தவழுதல் குதிக்க மாமுனி
யஞ்சுவ னெனத்திரண் டமர ரானவர்
பஞ்சினை யமைந்திடும் பண்பு போலுமே. (௨௫)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

அந்த மால்வரை யெந்த மால்வரை
யான் தோவென வையமுற்
றிந்த மால்வரை விந்த மால்வரை
யென்று மாமுனி யெண்ணியே
தந்த மால்வரை யன்று ரித்தவர்
தாளை நெஞ்சு தரித்துவெண்
குந்த மால்வரை சூழு மவ்வரை
யுச்சி மீது குதித்தனன். (௨௬)

ஆர மான வெயிற்றி ளார்தன
பார மான தழுந்தியே
மார வேளை நிகர்த்த காதலர்
மார்பின் மீது புதைந்தது
மீர மானநி லத்தி லேமுளை
யெய்தி யிட்டது மென்னவே
பார மாமரு விப்பெ ருங்கிரி
பாத லத்திடை புக்கதே. (௨௭)

அந்த கந்த னிளைப்பி னேடெழு
பாத லத்தி னழுந்தியும்

பன்ன கந்த னிளைப்பொ ழிப்பது
போல நின்றது பார்சுமந்
தின்ன லுற்றவவ் விந்த மால்வரை
யொன்று கூறிடு மெந்தையே
யென்ன குற்றமு னக்கி ழைத்தன
னென்ன தீமை யிழைத்தனன். (௨௮)

வினைசெய் வில்வலன் றம்பி யானலன்
வேலை வாரியும் யானலன்
முனிவு செய்திடு தருடன் யானலன்
முனிவ தேதெனை முனிவனே
பனக னேயினி யான்வளர்ந் திடு
காலம் யாதென வருள்செய்வான்
கனக மேருவின் மீள முன்வரு
கால நீவளர் காலமே. (௨௯)

என்று மாமுனி சென்ற போதெதிர்
திரிசி ராமலை யிணையதாங்
குன்று மேற்றிசை யொன்று நின்றது
கண்டு நெஞ்சு கொதித்தெழுந்
தின்று நாமிது வென்று போதுவ
மென்று தாளி லடக்கினை
னன்றி ராவணன் பாதலத்தி
னடங்கு மாறென லானதே. (௩௰)

வட்ட மாகிய சேரி மாமலை
பாத லத்தின் மறைந்தபின்

றுட்ட ராமவர் சென்ற பின்பு
துலங்கு மேலை ரொன்னவுங்
கொட்ட மார்கலி போன பின்பு
கொழிக்கு நல்லற மென்னவு
மட்டு வார்குழல் பாக னார்திரு
மலிவி ளங்கி வளர்ந்ததே. (௩௧)

கலிவிருத்தம்.

விண்ணவர் பரவுமவ் விலங்கன் மீதிலே
வண்ணமென் கவரிமா மகிழ்ந்து லாவுதல்
புண்ணிய வரையர மகளிர் புஞ்சமா
யெண்ணருந் திருவல கிடுதல் போலுமே. (௩௨)

நீலவட் டச்சிறை விரித்து நீண்மயி
லோலவட் டப்புய லுவந்து லாவுதன்
மாலைவட் டத்தன வரைய ரம்பைய
ராலவட் டங்கள்கொண் டணைதல் போலுமே.

தோமறு சுரும்பினங் குடையத் தூளெழுந்
தாமரை யலர்சுனைத் தடத்திற் றோன்றுதன்
மாமைகொ ணீரர மகளிர் பற்றிய
காமரு தூமமென் கலசம் போலுமே. (௩௪)

வேறு.

சென்று கானவ ரிட்ட தினைகளுந்
துன்று நீள்கழை தூவிய முத்தமு

முன்றி லேவன ராசிமு கிழ்த்ததுங்
குன்றின் மேலெழு குன்றென வானவே. (கடு)

வண்டு சூழ மணிச்சிறு பாறையில்
விண்ட கொங்கலர் மென்கனி வீழ்தலிற்
கொண்டன் மின்னனை யார்குழற் கொண்டையின்
மண்டு செம்பொன் மணியணி மானுமே. (கசு)

வேறு.

மரகதப பாறைமேல் வயங்கு மாசுணஞ்
சொரிதரு பலமணி சுடர்ா வீசுதல்
புரையறு பாசடை பொதிந்த பொய்கையி
லரியுண மலர்ந்தசெவ் வாம்பல் போலுமே. (கஎ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வடத்திலே துயிலுமவன் காணுந சிகாமலையை
வலங்கொண் டேத்திக்
குடத்திலே வந்தமுனி தடத்திலே மூழ்கியிறை
கோயின் மேவி
யிடத்திலே யுறையுமுமை யவள்பூசை யிறைபூசை
யியற்றி யேத்த
நடத்திலே மகிழ்ந்தபிரான் முனிக்கெதிரோ விடையி ன்மிசை
நண்ணி னானே. (கஅ)

இடபமிசை வந்தவனைக் கும்பமிசை வந்தமுனி
யிறைஞ்சி யேத்தி
யடிபரவி நெடுமீனக் கொடியானை யெரித்தவிழி
யானே போற்றி

படலவிழுங் கரியகுழல் கன்னியொரு பாலிருக்கு
மணியே போற்றி
பொடியணியுந் திருத்தோளிற் சிங்கவுரி புனைந்தபரம
பொருளே போற்றி (௩௬)

கலிநிலைத்துறை

நிலைதந்தரா போற்றியென் றிறைஞ்சின னிமலன்
சாலை நாம்வரந் தருகுவோ முனையெனத் தலைக்கோ
ளாலை மார்ந்தநீ தோன்றிய தொன்றுமே யமையும்
பாலி னுண்டபேர் வேறுமோ ருணவினைப் பாரார்.(௩௭)

இந்தலைத்தினி லொருதின மிடைவிடா திருந்து
பத்தியிற்புரி பூசையின் பலத்தினைப் பலிப்பா
யெந்தலைத்திலே யிருந்தவ் ருனைநினைந் திடிலு
முந்த ராம்வர முதவுவா மென்னவு மொழிந்தான்.(௩௮)

பெருமி யானையு மப்படி யருளியே மறைந்தான்
பிரம ஞான னறிவுறு தொருகழற் பிழம்பாம்
பரம காரணன் மறைதலு மலைவலம் பண்ணி
பரன தாணையாற் பொதியமால் வரைமிசை யமர்ந்தான்.

ஒருமலைத்தலை யிறங்கிமற் றொருமலை யுடையப்
பொருது மற்றொரு மலைதனை வணங்கினின் பொதிய
மருமலைத்தலை யமர்ந்திடுஞ் செயலெலாம் வகுத்தாம்
பொருமலைச்சிற கரிந்தவன் கதையினைப் புகல்வாம்,

அகத்தியச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௩-க்கு திருவிருத்தம் -௱௫௬.

சிவமயம்.

இந்திரச் சருக்கம்.



கலிநிலைத்துறை.

முன்னர் நாளிலே யுளனொரு தானவர் முதல்வ
னன்ன வன்பெயர் நினைக்கிறு முலகெலா மழியுஞ்
சின்ன பின்னமாய்ப் பொடிபடு மவன்பெயர் செப்பின்
பொன்ன கந்தனைத் திருப்புவன் கதையினாற் புடைத்து

ஏழு வாரியுங் கடப்பனேழ் குலத்தையு மெடுப்ப
னேழு பாதலங் களினுமுட் புகுதுவ னிரவி
யேழு மாவணி யிரதமேற் றிரிகுவ னெங்கு
மேழு நாகமு மேழுமே கங்களு மெடுப்பன். (௨)

வாயு வானவன் விழியிலே வருணனை வகுப்பன்
றேயு வானனந் தன்னிலே பவனனைச் செறிப்ப
னாயி ரங்கணன் மனத்திலே கனலினை யடைப்பன்
பாயு மூவிலைச் சூலமென் மறலியைப் பதிப்பன் (௩)

ஈம வங்கிபி னிணத்தினை நறுநெய்யா விறைத்துத்
தாம மானிடர் குடர்களைத் தருப்பையாச் சமைத்து
நாம வெண்பினை யிந்தனத் தொகையதா நாட்டி
யோமவேள்விமுன் மடந்தையர் தமைவரைந் துவப்பன்

வெருவி லங்கவன் வேட்டையில் வதைத்திடும் விலங்
கைப், பொருவி றேவர்தம் முடிமிசை யெடுப்பது போ

ருந்தார், னிருடி மார்கண்மேற் சுமந்துவ னேதினு லெ
ன்னின், மருவு மங்கவர் சடிலமே சுமடதாம் வழக்
கால். (௫)

செம்ப னென்பவன் கொடுமையை யிமையவர் திர
ண்டு,கும்ப மால்வரை யிந்திரன் றன்னொடு கூற, வம்ப
ருமலர்த் தருநிழற் பொருந்திய மகவா, னம்பு ராசியிற்
றுயில்பவற் கவைமெலா மறைந்தான். (௬)

இந்த வாசகங் கேட்டலு நெடியவ னிசைப்பான், சிந்
தி யாதுசெல் படைத்துணை யாகயாஞ் செல்வா, முந்தி
யேகென வுரைத்தனன் புள்ப்புழை முகந்துந், தந்தி
வாகனந் தேறினன் சதமகன் சமர்க்கு. (௭)

போத காதிக ளுடனிவ னெழுந்தனன் பொருதற்,
கோதி னாவன் வர்வெரா மவுணனுங் கொற்றர், தீதுகா
லமே யிவர்க்கெனக் கனன்றுகண் சிவந்து, யாது தான
வர தானவர் கணத்தொடு மெழுந்தான். (௮)

குந்த மூவிலைச் சூலம்வா ளோமரங் குனிவில், பந்தி
யாகவே நடந்தன தொடர்ந்தன பரித்தேர், தந்தி யாறி
ந ணொருங்கின பதாகையின் சால், நந்து காகள முரசு
வான் முழவிவை நான்ற. (௯)

கடலி ரண்டுபோ லிருவர்தம் படைகளுங் கலந்த
புடவி நீடுயிர்ப் பொழுதுக ளௌனத்துகள் பொலிந்த
வடலை யாயின வுலகமற் றமரரு மங்கைப்
படையெ லாமிழந் தேகினு ரிந்திரன் பார்த்தான். (௰)

வான வர்க்கிறை வச்சிர மாகிய மலையைத்
தான வக்கட லளறுபட் டலேவுறச் சலித்தா
ஞன வக்கடல் கொடுத்தது நிணப்பெய ரமிர்தஞ்
சேன மற்றுள வலகையா மிமைப்பவர் தெவிட்ட. (௰௧)

செம்ப னென்பவ னும்பர்கோன் களிற்றெதிர் திரு
மபிக்,கம்ப மால்களிற றுச்சிமேற் புடைத்தனன் கதை
யா, லம்பு ராசிநேர் கருநிறத் தவுணன்மே லாக, வும்
பர் நாயக னழுந்தினுன் வச்சிரா யுதமே. (௰௨)

வச்சி ரத்தனைப் பறிந்தெறிந் தெழுந்தெதிர மலேந்து
முச்சி ரத்துவே லெறிந்தன னிந்திரன் முகத்தின்
மெய்ச்சி ரந்தினிற் கதையினுற புடைத்தனன் விழுந்
பச்சி ரத்தமேற் பறந்தன விந்தன பரவை. [தான்

அச்ச மாகிய விந்திரன் றுயரொலா மகற்றிப்
பச்சை மாயனும் படைகளும் வரங்களும் பலித்தான்
வச்சி ராயுதன் செம்பனை வருகென மலைந்திட்
டுச்சி வேரறப் பறித்துவெம் பகையெலாமொழித்தான்

கலிவிருத்தம்.

தானவ ரொனுங்களை தவிர்ந்து போனபின்
வானவ ரொனும்பயிர் வளர்ச்சி யாகிய
வூனமி லிந்திரற் குள்ள மீதிலே
ஞானம்வந் தனுமுதற் பழிக்கு நாணியே. (௰௫)

வாசவ னிப்படி வருந்து நாளிலே
தேசிகன் குறுகியோர் தெளிவு கூறுவா

ஞசமி றெக்கண கயிலை நாதனைப்
பூசனை புரியினவ் பொடிபட் டேகுமே. (மிரு)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

என்று மொழிந்தா னிந்திரனு மிமையோர் குரு
வின் மெய்ம்மொழியாற், சென்று கயிலைச் சிவதடந் தீர
டிநந்தா னிறையைச் சேவித்தான், குன்றி னிகராய
வருவினையுங் குன்றியெனவே குன்றியதா, லொன்றுபு
தலாத நாயகனை நல்பொன்போ லிலையென் றறிந்தனை
மே. (மிஎ)

கலி விருத்தம்

நாள்ளிய செம்பனைத் தொலைத்த வான்பழி
தன்னுவான் பொன்றுறைத் திட்ட தன்மையால
வள்ளலைத் திரிசிரா மலையிற் போற்றினான்,
வெள்ளிவெண கயிலையான் விடையிற் றோன்றினான்.
பொரும்பழி நீக்கினோம் வினையும போக்கினோம்
விரும்பிய தளித்திட விளம்பு கென்றன
னிரங்கியிம் மலைதொழு மெவர்க்கு மக்கணந
தரக்கைதயும் பாவமு மகல வேண்டுமே. (மிஅ)

மன்னியிற் பூசனை கலந்ததாளிலே
மன்னிய சிவதட வனத்தின் மூழ்கியே
துன்னிய துரோணவெண் மலரைச் சூட்டிவா
ரந்திலை சிவகதி யடைய வேண்டுமே. (உ0)

இப்படி யிந்திர னியம்பி யேத்தினு
னப்படி யாகவென் றரனுங் கூறினன்

மைப்படர் கயிலைமால் வரையி னீங்கியே
கைப்படை யிந்திரன் களிற்றிற் போயினான்(உக)

இந்திரச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ச-க்கு திருவிருத்தம்—ஙஎச.

தீர்த்தச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

நோதம னிந்திரன் கதை நயைக் கூறலு
மாதவ ரனைவரும் வணங்கி வாழ்த்தியே
பூதர குமரியப் பொருப்பி லெய்திய
தியாதுகொ லெனமுனி யியம்பன் மேயினான்(க)

முக்கணன் றனையுமை முன்னொர் நாளிலே
மிக்கதெவ் வரையெனத் தனிவி னவினா
ணக்கனு மிறைவியே நடவி னெய்திய
தெக்கண கயிலையே சிறப்பென் றோதினான். (உ)

அன்னவா சகஞ்சொல விரும்பி யம்பிகை
யென்னகா ரணமதோ வியம்ப நீங்கியே
புன்னைமா மலர்ப்பொடி பொதிந்த பொன்மலை
வன்னமாந் திரிசிரா மலையை மேவினாள். (ங)

விருப்பினு லவ்விடை முழுக வேண்டியே
பொருப்பெலாந் தேடினுள் பொய்கை காண்கிலா
ளருப்புலா முலையவ ளதனை வேண்டியே
பருப்பதா லயன்றிரு பாதம் போற்றினுள். (சு)

வெங்கரா சலவுரி தரித்து வெண்பொடி
யங்கரா கமதென வணிந்து வெண்மதி
பொங்கரா முடிமிசைப் புனைந்த புங்கவா
சங்கரா விதனிடைத் தருக தீர்த்தமே.

வச்சுதா நந்தனுந் தரிய வண்ணலே
விச்சையாய் நாதமாய் விந்து வாகிய
சச்சிதா நந்தனே தருக தீர்த்தமே. (சா)

ஆதியா னவனரு ளான வாணியா
ளோதுவான் கங்கைநீ ருனக்கு வேண்டிய
தேதுகா ரணமென விறைவி மூழ்கி யான்
போதினு லருச்சனை புரிய வென்றனள். (எ)

நந்தன மெனச்சொலிச் சடையிற் கங்கையை
யந்தர மிசையினும் விடுக்க வந்நதி
யுந்திய கடலெலா மூர்வ தாமென
வந்தது பிரளய வனம தாகவே. (அ)

சங்கென மிதந்தனன் சலத்திற் சந்திரன்
வெங்கதிர் பங்கயம் போல மேவிய

தங்குள வரையெலாங் கமட மாயின
மங்குலுஞ் சைவல வனங்க ளானவே. (௯)

உலகெலாந் தெரிவுற வூழி காலமென்
றலகிலா வுயிர்களு நடுங்க வாயிரந்
தலையரா வசைவுறத் தருகட் டவிழிக்
குலமதா சலம்விழ வதுகு தித்ததே. (௰)

மண்ணிடை யதுவரும் வரவி னுறுதீற
கண்ணினன் மணிவிழிக் கடைசி வந்தது
பெண்ணியல் கங்கையும் பெரிது மஞ்சியே
புண்ணிய தீர்த்தமாய்ப் பொருப்பை யுற்றதே.

அங்கது வடதிசை யருகிலேசிவ
நங்கையென் றொருபெயர் காணநின்றது
பொங்குமத் தடத்திலோர் புறத்தி லேசிவ
சங்கரன் றோன்றினன் சயம்பு வாகவே. (௰௨)

நந்துறை தடத்திலே நவ்வி மூழ்கினண்
மந்தர கிரிதொழும் வரையின் மேவினள்
சந்தத மிபபடித் தவஞ்செய் நாளிலோ
ரந்தணன் போலவே யமலன் றோன்றினன். ()

வெள்ளிய பஞ்சினும் விளர்த்த குஞ்சியன்
றள்ளிய நடையினன் றளர்ந்து கோலின
னள்ளிய மூப்பின னழகு மேனியன்
றுள்ளிய வெயரின னுகிச் சொல்லுவான். (௰௪)

அனிச்சமுந் திறையிடு மழகு மேனியுந்
தனற்செறி தவந்தினாற் கருக வேண்டுமோ
நினைந்தது தருகுவா னிமல னித்தவந்
தனிச்சிலை நுதலியே தவிர்க வென்றனன். (௩௫)

ஓதிமந் தவத்தினை யொழிந்து சிந்தையில்
வேதிய னருச்சனை புரிதல் வேண்டினாள்
கோதற மாலினி குறிப்பி னல்கினாள்
சோதியு மறைந்தபின் விடையிற் றோன்றினான்.

எற்றினா னெதிர்நடந் திறைவி யெய்தினா
போற்றினா ளருந்தவம் புரிந்த வெந்தையை
யாற்றினன் றிருமுடி யைந்தி னான்மதிக்
கீற்றினனவளுடன் கிளத்த லாயினான். (௩௭)

பொருசிலை நுதலியே புகன்ற யாவையுந்
தருகுவ முனையெனச் சயில்நாயகி
யுரைசெயு மித்தலத் துள்ள யாவையு
மருவுமென் பெயரினால் வழங்க வேண்டுமே.

ஆதியே யிறுதியே யாதி பூரமென்
றோதிய நாளிலே நவமி யோங்கினாற்
றீதற வேவலுஞ் செய்த பேர்க்கெலாஞ்
சோதியே நல்வரஞ் சொரிதல் வேண்டுமே. (௩௯)

பூமழை யிமையவர் பொழிந்து போற்றினார்
மாமலர் முடிமிசை மணத்தை வீசிய

தேமலி மடந்தையைத் தெய்வ நாயகன்
கோமள மட்டுவார் குழலி யென்றனன். (௨௰)

விடைமிசை யுலவிய விமல னூர்தரு
திடமிசை யிருந்தன ளிமய நாயகி
சடைமிசை யிறங்கிய தூம நாயகி
கடலென வொருசிவ கங்கை யாயினள். (௨௧)

ஒருதுளி பருகின னுடலி னோயறு
மிருதுளி பருகினார்க் கின்மை யின்மையா
மருளுடன் றுளிகண்மூன் றருந்தி னைவரா
கருதிய பொருளெலாங் கரத்திற் கூடுமே. (௨௨)

சிவநதி யெனச்சொலிற் றேவ ராகுவர்
சிவநதி சிவநதி யென்று செப்பினாற்
பவமறும் பலபடப் பகர்ந்த பேர்க்கெலா
மவனியிற் பரகதி யடைத லாகுமே. (௨௩)

தடத்தினை வலஞ்செய்வார் தம்மை வானுல
கிடத்தினில் வலஞ்செய்வா ரிந்தி ராதிய
ரடுத்ததின் மூழ்கியவ் வமிர்தங் கொண்டபேர்
விடத்தினை யருந்திய விமல னாவரே. (௨௪)

அத்தட மூழ்கினார்க் கலகை நோயற
மெத்திய பகையற வினையின் வேரறப்
புத்திர செல்வமும் புகழும் வீரமுஞ்
சித்தியு முத்தியுஞ் சேர்த றிண்ணமே. (௨௫)

நீணிலம் புகழுமந் தீரின் மூழ்கினு
ணாணவ மெனுமுயி ரழுக்க நீங்கிடும்
பாணியி னுருதுளி பயங்கொண் டார்தமைக்
காணலும் பயங்கொளுங் கடிய காலனே. (உசா)

கலிநிலைத்துறை.

சத்த மாதரு மந்தடம் படிந்துமா தவந்நாற்
பத்தி யாகர னருளினாற் பெருநலம் படைந்தார்
சித்தர் சாரண ரிராக்கத ரியக்கர்கந் திருவர்
முத்த ராயினா ரந்தடந் தன்னிலே மூழ்கி. (உரு)

அரவ மானது மதுகர மானது மந்தத்
திரிசி ராமலைத் தடத்துமூற் றவந்தினுற் செறிந்து
பரிவி மாதவம் புரிந்தர னருச்சனை பண்ணிப்
பிரிவி லாநிறை காரணந் திபர்பதம் பெற்ற. (உசு)

கழுகு நாயகன் முன்னமத் தடத்திலே கலந்து
முழுகி நாயக னருளினா லருந்தவ முடிந்தா
னழகு நாயகி நாயக னினிதெழுந் தருளி [தான்.
மழைய தாமென வரமெலாம் பொழிந்தனன் மறைந்

எழுவ ராகிய முனிவரத் தடத்திலன் பெய்தி
முழுகி மாதவ முயன்றுநல் லருச்சனை முடித்தார்
விழைவ தேதென வினவினா னரனவர் விரித்தார்
தழுவி மேனியி லடக்கினான் சலந்தனர் தவத்தோர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

நன்றுடையா னெனவுலகோ ரெடுத்துரைக்கு மொ
ருதீர்த்த நவமதாக, வொன்றுளதா யிருக்குமது குண

திசையில் விளங்குமதி லுவந்து மூழ்கிக், குன்றுடை பா னடிதொழுவார் பிறப்பகலு மிறப்பகலுங் கொடு மை தீருந், தென்றிசையிற் றீயதிலா னெனுந் தீர்த்த மளிக்குநெடுஞ் செல்வந் தானே. (௩௧)

மனத்தின்வரு வினைகளெலாம் விதிதடத்தா கைநு மன வாக்கினாலே, கனத்தவினை யொழியும்வட திசை யின்வருகங்கையினாற் காயம் வாக்கா, னினைத்தமையா லடைந்தவினை குணதிசையிற் றடமூழ்கி னீங்கு மிந்த, வெனைத்து மகன் றறம்பெருகுந் தீயதிலா னெனுந்தட த்தி னெய்து வோர்க்கே. (௩௨)

தீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ரு-க்கு திருவிருத்தம-உாசு.

திருநகரச் சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இக்கதை பலவு முனிவர்தஞ் செவியி லினியவா ரமி ர்தென விசைத்த, மெய்க்கவு தமனை வணங்கிமா தவர்க ள் வினவுவா ரனகமா தவனே, தெக்கண கயிலை மலைசி ரா மலையாந் திருப்பெயர் படைத்திடு சிறப்பை, முக் கண னருளான் மொழிகவென் றுரைத்தார் முனிவனு மவர்க்கிவை மொழிவான். (க)

கலிநிலைத்துறை

முன்பரக்கருர் கதிபதி யிராவணன் முனிவாய்த்
தென்புலத்துறை திரிசிரன் றூடணன் கரனை
யென்பவர்களுந் திறப்பளித் திம்மலை யிடத்தில்
வன்பு பாற்றிய படைகளுந் திடும்படி வைத்தான். (௧)

மணிருந்திறை கொடுமுடி யவன்பெயர் காட்டும
பொருநகு தூடணா றுறையிட மனது பெயராந்
திரிசி ராவதி றுறைதரா திரிசிர மலையா
மிருவர் பேரொழித் தொருவன்பே ராகவே யிலங்கும்.

தூட ணன்கரா னிருவருமிரும்பகை தொலைத்து
விட்டனன்றிருந் தமயனங் கழைப்பவவ் விறலோன
பாட ணைந்தன னிராவணன் றனதறு மதியா
மேட ணைந்ததாற் றிரிசிரன் பின்றுமங் கிருந்தான்.

துண்ட வெண்பிறை முடியனை யநுதினந் தொழுது
மண்ட பங்களு நவமணி குயிற்றிய மதிலுங்
கொண்ட றங்கிய கோபுரச் சிகரமுங் குழுமி
யண்ட ரின்புற மயன்சமைத் திடும்படி யமைத்தான்.

தந்தி யீருரி போர்த்தவற் காலயஞ் சமைத்திட்
டந்த மால்வரைக் கீழொரு வளம்பதி யமைத்து
மந்த ராசல மெனும்படி யரமியம் வகுத்துக்
கந்த மாதன வரையென வெயில்களுங் கண்டான். (௫)

வைய ராமணி கோபுரத் தலந்தொறும் பவளந்
துய்ய நீள்கொடி நிரையென விரித்திடு சுடர்க

ளய ஞெய்யம் வெஞ்செய விறங்குகற் கமார்
செய்ய நாலிறைற் சமைந்திடு மேனிபோற் றிகழும்.

கலிவிருத்தம்.

கொடிச்சிய ரணிமலர்க் குறிஞ்சி சேரளி
யிடைச்சியர் குழற்றள விதழின் மேவுமே
நடைச்சிய ரெறிதரு கரும்பின் முந்திறை
புடைச்செறி கடற்கரைப் புள்ளு நீங்குமே. (௮)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

பரவைதான் பொய்கை யாகப் பதுமமே
தரணியாக
மரையினு ளிருந்த வெல்லை மற்றுள
தலங்க ளாக
விரைகமழ் பொருட்டு செந்நெல் விளைபழ
நாட தாகத்
திருமக ளாயிந் தோன்றுந் திரிசிராப்
பள்ளி தானே. (௯)

கலிவிருத்தம்.

காமரம்பொற் கன்னி மருங்கெலாந்
தாம ரைக்கிடை தண்கயல் பாயுமே
தேமடுத்த கடைசியர் செவ்விய
மாமுகத்தினும் வாள்விழி பாயுமே. (௰)
ஆறு மேதியு மார்தலி லம்புயம்
பானல் சிந்தும் பரிமளத் தேறலாற்

சோனை போன்முலைப் பாலைச் சொரிதலாற்
றேனும் பாலு மருதத்தண் செய்களே. (௰௩)

கலிநிலைத்துறை.

முத்தி னஞ்செறி தடமொரு நான்கிலு முழுகி
யத்த னின்புற வருச்சனை புரிந்தன னதன்பின்
மெய்த்த வம்பல வியற்றினு னங்கவன் மெலிந்தும்
பத்தி சோதனை யறிந்திட விருந்தனன் பரமன். (௰௪)

இன்ன மென்னெதிர் முன்னவன் றோன்றிடா திருந்த
தென்ன காரண மெனச்சொலித் தன்றலை யிரண்டை
வன்னி மீதரிந் தாகுதி கொடுத்தனன் மற்றைச்
சென்னி தன்னையு மரிந்திடக் கரத்துவாள் சேர்த்தான்.

அனையன் வாளினுல் விரைந்துதன் கழுத்தினை யரியப்
நினையு மெல்லையில் விடையின்மேற் றோன்றினு னிமல
கனக மாமலர் மதுமலர் சொரிந்தினு கரத்தாற் [ற்றி.
புனையு மால்விடைக் கெதிர்நடந் திறைஞ்சினுன் போ

ஐம்மு கத்தனை யறுமுகத் தவனையு மரிய
கைம்மு கத்தவன் றன்னையு மருளிய கனியை
மும்மு கத்தவ னுன்முகன் முதலினோர் முன்னே
யெம்முகத்தினும் பாவினுன் பாவியொன் றிசைப்பான்

நாக நாதனே யுனக்குமிந் நகர்க்குமென் னுமை
மாக வேவரந் தருதியென் றிறைஞ்சினு னவனுக்

கேசநாதனு மப்படி யாகவென் றியம்பி
மாகமீதினில் வலிமழு விடையொடு மறைந்தான். ௰௬

திரிசி ராவுமந் தலத்தினை யகன்றவை தெரியும்
பரிசி ராவணற் குரைத்தகன் றிலங்கையாம் பதியி
லரசு போனபின் கதியடைந் தனனென்ன வறைந்து
முரசி ராகவ னருச்சனை புரிந்தது மொழிவாள். (௰௭)

திருநகரச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௬-க்கு திருவிருத்தம். ௨௱௨௧

நினைத்தது கொடுத்த. சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

நயாதன் மதலையா மிராமன் றுடைகை
தயருறப் பொருதுசா னகியைத் தோய்ந்தபி
னயர்வுறும் பாதனுக் கரசு நல்கியே
கயனுகள் சரயுவைக் கடந்து போயினன். (௧)

சாநகி மயிலுடன் றம்பி தன்னுடன்
கானக மடைந்தொரு கணையி னனுற
மாநக மடந்தைமூக் கரிந்து மாரிச
மானையு மழித்துவா லியையு மோட்டினன். (௨)

விராவுறு கலந்தனைத் தொலைத்து வேலையைத்
தராதர நிரைகளாற் கடுத்துத் தம்பியோ
டிராவண னுயிர்குடித் திலங்கை வாழ்வினைப்
பராவுறு வீடணன் பரிக்க நல்கியே. (௩)

புட்பகத் திவர்ந்துதன் னகர்க்குப் போதுவான்
விட்புலம் படர்தரு பொழுதவ் வெற்பினைக்
கட்புலங் குளிரவே கண்டு போற்றினான்
சட்பதங் குடைநறுந் தாம மார்பினான். (௪)

இழிந்தனன் சிவநதித் தினிது மூழ்கினான்
பொழிந்தனன் பன்மலர்ப் புயலி னீமான
வழிந்தன விழிமழை வணங்கி னான்மிக
மொழிந்தனன் சிவமெனு மூல மந்திரம். (௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பின்வாசி கொண்டசடை யிறைவனே போற்றிசதுர்
வேதமாக
முன்வாசி கொண்டவனே கனலெரிய நின்றாடு
முதல்வா போற்றி
தென்வாசி கொண்டபுரந் திரியநகைத் தருள்பரம
சிவனே போற்றி
பொன்வாசி கொண்டவனே வெள்ளிமலை யுடையானே
போற்றி போற்றி. (௬)

கலிவிருத்தம்.

பூசனை புரிந்தவன் புகழுங் காலையி
லீசனும் பலவர மீந்து போயினான்

கோசல மெனுந் தலங் குறுகி ராகவன்
வாசவன் மகிழ்வுற மகமி யற்றினான். (௭)

ஒருதல மிறந்தவர்க் குறுதி நல்கிடு
மொருதலம் பிறந்தவர்க் குதவு நற்கதி
யிருதலந் தம்மினு மெய்தும் யாவையுந்
தருதல மிதுவலா றாரையி னிலையே. (௮)

நாவலந் தீவிலந் நகரை நண்ணியே
தேவரு முனிவரு நாருஞ் சித்தரு
மாவுடன் பறவையு முரக மாதரும்
யாவரும் பாகதி யெய்தி னார்களே. (௯)

கலிநிலைத்துறை.

ஐந்து பேர்தமக் கொருத்தியே தேவியா மளவில்
வந்து நாரதன் மொழிதரா னெவ்வொரு வருட
மிந்த மாதினைப் புணருமிவ் வியல்புகண் டெதிர்த்தோர்
நந்து பூமியை வலஞ்செயத் தகுமென நவின்றான்.

அன்ன நாளினி லருச்சுனன் றருமனோ டவனைக்
கன்னல் வேளுட னிரதிபோ லிருப்பது கண்டா
னின்ன தீவினைக் குலகினை வலஞ்செய வெண்ணி
மன்னு நாவலந் தீவிலத் திசையிலே வந்தான். (௰௧)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஒங்காலை பூசித்த காளத்தி யிறையவனை
யுவந்து போற்றித்

தூங்கானை மாடத்தி லகலாமல் விளங்குபரஞ்
 சுடரை வாழ்த்தித்
தீங்கானை தனையுரித்த வழுவூர னிருசரணஞ்
 சிரத்தி லேற்றிப் [மைப்
பாங்கானைக் காவிலுறை யகிலண்ட வுமையின்றை
 பணிந்து போனான். (௰௨)

கலிநிலைத்துறை.

நரன ருச்சுன னெனும்பெய ருடைய வனன்கா
வரன ருச்சனை புரிந்தன னமலனு மவற்கு
வரம ளித்தனன் மடந்தையர் பலரையு மணந்து
பாக நிப்பய னடைந்தன னெனமுனி பகர்ந்தான்.

அறிந்த பாவமும் வலிகெடு மறிவிலா மையினாற்
செறிந்த வல்வினைக் கடனுமத் தலத்திலே தீரும்
பிறந்த மானிடப் பிறவியிற் பலன்களும் பெறலா
மிறந்த போதினிற் பிறந்தபேர் முத்திபெற் றிருப்பார்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மனுகு லந்தனி லிரவி புங்கவன்
 மதலை தந்தரு டயரதன்
றனுச னங்கவ னனுச னென்பவர்
 தமது வெம்பகை தவிரவே
கனலி லங்கையி லிடும வன்சொரி
 கருணை யஞ்சனை பாலக

னுறும னென்பவன் மலையில் வந்ததி
லரிய நன்புன லாடினான். (௰௫)

மால யன்றொழு வானை நண்பகன்
மாலை கங்குலின் மாலையா
லால யந்தனின் மேவி மஞ்சன
மாதி கொண்டிடி பேணினான்
வால சந்திர ரேகை தண்புனன்
மாசு ணந்திகழ் வேணியான்
வேலை நஞ்சணி நீல கந்தரன்
மேவி னன்விடை மீதிலே. (௰௬)

குன்றெ னத்தொழு தனும னின்றனை
னிறைய மன்பொடு கூறுவா
னனறு னக்கினி வரம ளித்திட
நவிலு வாயென மொழிகுவா
னென்றன் முத்திரை யுன்றலத்தினி
லெய்த வேண்டுமெ னச்சொனா
னன்ற ளித்தன னரிய செல்வமு
மடைக வென்று மளித்தனன் (௰௭)

நினைத்தது கொடுத்த சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் எ-க்கு திருவிருத்தம் உ௱சம.

சிவமயம்.

சாரமாமுனிச் சருக்கம்.



கலித்துறை.

என்று கூறுமுன் கோதம னவன்றனை யிறைஞ்சி
நன்று கூறினை யெனச்சொலி யிருடியர் நவிலவா
மன்று சாரமென் னொருமுனி தவஞ்செய வதிலே
வென்ற வாறெலா முணர்கவென் றனர்முனி செப்பும்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

பரம யோகி யொருவ னுண்டு
பகலின் முன்னு கதிரிலே
பிரம சன்மன் மறைக ளோர்ந்து
மங்க மாறு பேதமும்
கரத லாம லகம தாக
வுணர்வில் வைத்த காரணன்
வரையில் வீறு மிமய மீது
மாத வஞ்செய்தொ டங்கினான். (௨)

அன்ன யோகி யருமை யான
தவமி யற்ற வமலனும்
மின்னு மௌவு குன்ற மன்ன
விடையின் மீது மேவினான்

பொன்று லாவு போது கொண்டு
பரம யோகி போற்றினு
னென்ன வேண்டு மென்ன யோகி
முத்தி வேண்டு மென்றனன். (௩)

இந்த லத்தின் முத்தி யில்லை
யிமய வெற்பக் கன்றுகா
சித்த லத்து றைந்த சோம
சன்ம யோகி தேவி தன்
கைத்த லத்தி லிற்றெ னப்பி
றந்து கண்க ளிக்கவே
பத்தி செய்து நீயு மங்கொர்
பால னாப யந்தபின். (௪)

மனைது றந்து தெற்றி னண்ணி
மலை யுறு காவி ரிக்கணை
யினிது வீறு திரிசி ராந
கர்க்க ணெய்தி யெம்மையே
நனைகு லாவு பாத லத்து
மலர் பறித்து நாடொறும்
புனைதி முத்தி யெய்து மென்று
சிவன்மொ ழிந்து போயினன். (௫)

அடல மைந்த பிரம சன்ம
னரிய யோக முறையினு
னுடலு றந்து சோம சன்மன்
மகிழ வந்து தித்தனன்

புடைநெருங்கு கலனி றைந்த
புணரி பொங்கு மகராமீ
னிடைநெ ருங்கு பால லைக்குண்
மதியெ ழுந்த தென்னவே. (௬)

சோம சன்மன் மனம கிழ்ந்து
செய்க டன்மு லைத்தபி
ஞம நாமி சைக்க வேண்டு
மென்னு மெல்லை நாகமேல்
வாய்மை யொன்றெ ழுந்த திந்த
மைந்தன் பூத வத்தினுற்
றும மார்ப நாமம் வல்ல
சார னென்று சாற்றுமே. (எ)

என்று ரைக்க மனம கிழ்ந்து
தந்தை தாய ரிருவரும்
நன்றி யுற்ற சார னென்று
நாம மன்று நல்கினார்
பொன்ற லற்ற கல்வி கேள்வி
புனித நூலு ணர்ந்தபின்
மன்ற லுற்ற கோதை யோடு
மனைய றத்தில் வைகினான். (அ)

வயந்த புண்ட ரீக யாகம்
வாச பேய மாதிய

வியந்த பன்ம கம்பு ரிந்து
மெய்க்க டன்க ழித்தபி
னயந்து நன்ம கப்ப யந்து
துறவ றத்தை நண்ணினன்
பயந்த பால னினிது தன்கு
லத்து நீதி பயிலவே. (௬௰)

முற்பி றப்பி னியல்ப றிந்த
முனிவில் சார முனிவனுந்
தெற்கி டத்தின் மேவி மிக்க
திரிசி ராம லைக்குள்வாழ்
பர்ப்ப தக்கொ ழுந்த ரான
பரமர் பாத மலரின்மே
லற்புதத்தி னரிய போது
சொரியும் வண்ண மனுகினன். (௬௧)

கலிநிலைத்துறை.

கண்ட மட்டிலே யுருகின னுலயங்கண்டு, கண்ட மட்டிலே விடஞ்செறி கடவுளைக் கமுகார், கண்ட மட்டிலேய் கருங்குழ லிறைவியைக் கண்டான், கண்ட மட்டிலே யடங்கிடா மகிழ்ச்சியாற் களித்தான். (௬௨)

பிரம னாரண னகத்தியன் முதலிய பெரியோர், பரம யோகிய ரிமையவர் பணிந்திடும் பரனே, கரனு மங்கவற் கிளையவ னிருவருங் காண, விரவி போலவந் தரும்பல் முதவிய விறையே. (௬௩)

அறும னென்பவ னருச்சுனன் வணங்கிய வரனே
யினிய மாதர்க ளெழுவரு மிறைஞ்சிய விறையே,வளை
யும வார்குழ லுமையவள் வணங்கிய மணியே, தனிய
யானவர்க் கன்னையே யெனச்சொலித் தாழ்ந்தான்.(௰௩

சிவத ட்ந்திலே மூழ்கிய மலைவலஞ் செய்து
பவம கற்றிடும பொருட்டினி தருச்சனை பண்ணி
நவமு றச்செயும் பன்னசா லையினக நண்ணித்
தவமி யற்றினன் வே ளை சாரனுஞ் சாரன். (௰௪

சாரமாமுனி சருக்க
முற்றிற்று.
ஆக சருக்கம் அ ... திருவிருத்தம்-௨௱௫௪.

சூரவாதி...ச் சருக்கம்.



கலிவிருத்தம்.

வாழி யந்த வருந்தவ மாமுனி
தாழ்வ ருங்கதை தன்னை நிறுத்தியே
சோழ னவ்விடைத் தோன்றி யதுமவன்
கோழி மாநகர் கண்டதுங் கூறுவாம். (௧

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மண்ணி லழியாப் புகழ்படைத்த மனுவின் குலத்தி

வண்ணன் மகிழ வவதரித்தா னரசர் சூளா மணியென்பா [டைவா
னெண்ணெண் கலைகண் முழுதுணர்ந்தா னெழுவிற் ப
ளிவைதெரிந்தான்
பண்ணும் பரியும் பரித்தேரும் பகடுஞ் செலுத்தல்
பயின்றனனே. (உ)

அந்த மகனைச் சனகாத வளவன் புட்டிக்
கரசனெனத்
தந்து புலனைந் தையுமடக்கி முயன்முன் யோக
சாதனையை
மைந்த னவனி முழுதினையுந் தளரா தளித்து
மதிக்கவிகை
சிந்து நிழலி னிளைப்பகற்றி நடத்தா நின்றான்
செங்கோலே (௩)

எட்டா னைகளுஞ் சுமைதவிர வுரகா திபனு
மிளைப்பகலக்
கட்டா நின்ற வரியகழல் பகைத்தார் முடியிற்
கதிர்பரப்ப
வொட்டா ரளக்கும் பெருந்திறையா லிமையோ ருலகை
மூடுருவக்
கொட்டா நிற்க முமமுரசும் புரந்தான் மனுவின்
குலமணியே. (௪)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பொங்க லிப்படி யுயிர்பு ரந்தெழு
புடவி தன்னைவ ழுஞ்செய்வான்

சிங்க ளத்தவர் யவனர் பப்பரர்
சீனர் சோனகர் கேரளர்
வங்கர் குச்சரர் கூர்ச்ச ரத்தவர்
கோச லத்தர் வணங்கவே
துங்க பத்திரி தண்பு னற்சொரி
தூய திண்கரை மேவினான். (௫)

கலிநிலைத்துறை.

அம்பை யின்கரை நாதற்கு னடிபணிந் ததற்பின்
ஈம்பை யின்கரை யுமையிடத் திறைவனைக் கண்டு
பம்பை யின்கரை யழகிய நாதனைப் பணிந்து
செம்பொ னம்பல வாணனை வணங்கினான் சிரத்தால்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தனுவுருவ மாயிருந்தான் மலர்க்கையின்மான் பயந்தத
லுங் கங்கை யாடன்
மனமுருகி வெதும்புமற்றை மலைமாதுந் தளருமென்
றோ வடிவ மெல்லாம்
புனலுருவ மானவனை யயிர்தகதிர் புனைந்தவனைப் பொ
ருந்துங் கோடி
தினகரனை நிகர்த்தவனைத் திருவரனைக் காவானைச் சேவி
த் தானே. (௭)

வெண்ணுவ னிழலானே யகிலாண்ட நாயகியா மேனை
யீன்ற
பெண்ணுவ லுடனனைக்கும் பெருமானே மாணிக்கப்
பிறங்கல் போலும்

வண்ணுவல் லசுரர்புர மெரித்தானே பெருங்கருணை
வழியா நிற்கு
நண்ணுவல் லணிந்தமிடற் றானேயென் றடிபணிந்து
களித்துப் போனுன். (௪)

வேறு.

பொன்னி கடந்து சிவகங்கை முதலாந் தடங்கள்
புடைசூழ
மன்னி விளங்குஞ் சிராமலையின் சிகரக் கொழுந்தை
மணத்தகுழற்
றன்னி மயிலை விழிகுளிரக் கண்டா னுடலங்
களிப்புற்ருன்
சென்னி வணங்கி யடிபணிந்து நடந்தான் மேலைத்
திசைதனிலே. (௫)

வேறு.

காவல னின்பொடு மேறிசை யின்புடை கானில்
வரும்பொழுதா
மாவுகை யுந்திறல் வீரர்மதங்கய மாவுகை
யுந்தகையோர்
மேவுதல் கண்டெதிர் சீறியு டன்றழல் வேகமி
குந்தலைநேர்
கூவியு கைந்தெதி ராகந டந்தொரு கோழிதொ
டர்ந்ததுவே. (௬)

மேலெழு மங்கிளை யாவிழு மென்சிறை வீசுமி
குந்தெழுகால்

ரோமெழு மிந்திர ஞாலமே னும்படி போய்மறை
யுந்தரைமேல்
வாலைய றைந்திடு மோடிவ ருந்திசை மாறிவ
ருந்தனையே
கோலும்பி ருஞ்சிறை தாமுமு கங்கொடு கோதிவ
ளர்ந்திடுமே. (௰௩)

வேறு.

மரங்களி லொளிக்கு மிள வளையிடைக் குதிக்கும்
வீரர்
சிரங்களை நெருங்கும் வாசித் தலையின்மேற் செறியும்
யானைக்
கரங்களி லிருக்கும் பாகர் கேவசமே லிருந்து
மேலும்
பரந்தனி லுகையுந் திண்டிற் றடித்தெனப் பறந்து
போமே. (௰௪)

மன்னவன் றனையெல்லா மருண்டதி சயிப்ப
வேழச்
சென்னியிற் செறிந்த சென்னி கவிகைமேற் செறிந்த
போது
பன்னிரு கரத்தோன் கோழிப் பதாகையா
னகையாலே
யிந்நில வரசுங் கோழிக் கவிகையா னென்ன
வானான். (௰௫)

வேறு.

கொதியாப் பறந்து கவிகையினுங் குதித்துச் சென்னி குஞ்சரத்தை
யுதையாச் சரண முள்ளழுந்த முதுமுள் ளழுந்த வுள்ளழுந்தப்
புதையாக் குருதி நதிப்படியா மதவா ரணயி னும் பொங்கியது
மதவா ரணத்தைக் கண்டக்கால் விடுமோ மற்ற வாரணமே. (௰௪)

கலிவிருத்தம்.

பார்த்தனர் மன்னரும் படைக்கை வீரரு
மார்த்தனர் படையெலா மதிசயித்தன
கூர்த்திடு கணையயில் பரிசை விற்கொடு
வேர்த்தன ராசனும் விலக்கி னனரோ. (௰௫)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

வலத்தினிற் படிந்து மீள விடப்புறம் வளைந்து போந்து
நிலத்திடை நடந்து வான முகட்டிடை நெடிது பாய்ந்து
சலத்தினிற் குதித்து மேகத் தலத்திடை யடங்கி யைந்து
புலத்தையு மடக்கா யோகி மனமெனப் போயிற் றன்றே. (௰௬)

இத்தல வாசியாலிப் பறவைபோ ரிழைத்த தாகு
முத்தம தலம்யா மிங்கே யுறைவது கருமமென்று

வத்தலத் தனந்த கோடி யரமிய மரச வீதி
சித்திர மாட கூடங் கோபுரஞ் செய்வித் தானே. (௰எ)

கலிவிருத்தம்.

மன்னர் வீதி நிறைந்தகை மாவின்மேற்
பொன்னி லாமணிந் தோரணம் பொங்குதன்
மின்னு மேக மிவையென விண்ணவர்
வன்ன வில்லு வளைத்தது போலுமே. (௰அ)

போத கந்தின் மதந்தி போதலின்
மாதர் கண்டு மருண்டு வனமுலைச்
சீத சந்தனத் தாற்களை செய்ததன்
மீது சென்றுநம் வீதி புகுவரோ. (௰கூ)

செம்பொ ருட்குப் பிரிந்திடு செல்வர்க
டம்பு யந்திற் றழுவி மயங்குவா
ரம்பு யத்திரு வன்ன மடந்தையர்
கொம்பு சுற்றுங் கொடிக ணிரக்கவே. (உ௰)

ததைத மாவளை யாடிய தணகழன
முத்தி ராசி புகுந்து முகிற்கிடை
யுய்த்த மாரித் துளியொ டுதிர்ந்திடு
மெத்து மாரி விழுவன போலுமே. (உக)

ஆடு மஞ்ஞை யனைய மடந்தையர்
பாடு மங்கல வள்ளையின் பாடலுந்
தோடு தங்கு சுரும்பெழு சும்மையு
மோடு தேரி னுருளையி னோசையும். (உஉ)

வெங்க ளிற்றின் விரிந்த விரக்கமும்
மைங்க திப்பரி யாலு முழக்கமுஞ்
சங்கொ லிப்பதுந் தாளமி சைப்பதும்
பொங்கொ லிங்கட லேழும் பொருவுமே. (உ௩)

மைய லேற்ற வனங்கொ ளனங்களை
யைய நீக்கி யழைப்பது போலவே
தைய லார்க டமணியத் தாமரைச்
செய்ய பாதச் சிலம்பு புலம்புமே. (உ௪)

வேறு.

பற்றிய படிகமண் டபத்தின் பாங்கரிற்
சுற்றிய மரகதச் சிகரந் தோன்றுதல்
கொற்றமென் கனகபங் கயத்தின் கோல்வளை
யுற்றவு னுறங்கிடு முததி போலுமே. (உ௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

நக்கசெங் கமலத் தாது குடைந்ததி
னறவ மாந்தி
யெக்கர்வெண் மணற்குன் றேறி யிருஞ்சிறை
புலர்த்துந் தும்பி
செக்கர்வெண் பிறையை வாட்டுஞ் சிறுநுதன்
மடவார் கொங்கை
மைக்கருங் குவளை மாலை மாலையில்
வைகு மன்றே. (உ௬)

அரவுகொப் புளிக்கு நஞ்சு மமிர்தமு
மொழுகப் பார்வை

முருகுகொப் புளிக்கு முல்லை முகையென
விளங்க மூரா
விரவிகொப் புளிக்கும் வெய்யி லிருகுழை
யெறிப்பச் செங்கைக்
குருகுகொப் புளிக்கப் பந்து பயிலுவார்
கோடி பேரோ. (௨௭)

பொற்கலா பார மின்னப் புணர்முலைக்
கல்லின்க ளோங்க
விற்கைமா ரனையும் விறகும் புருவவில்
விழியம் பேவக்
கற்கொணு மழலை யன்னங் கலாபமா
மயூரஞ் சூழ
நற்கழல் காடிப் பாடு மாதரந்
நகர மெல்லாம். (௨௮)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மூசு வண்டு வாச முண்டு முகிலிடத்து
முரலவே
மாசில் கெண்டை மீனிரண்டு வள்ளை மீது
துள்ளவே
பூசல் கொண்ட வாளி யைந்து பூங்கரும்பு
பொழியவே
யூசலின்க ளாடுகின்ற மாத ரந்த
வூரெலாம். (௨௯)

மழைத வழ்ந்த சிகர கூட மாந கர்க்குள்
　　வைகினு
னழக மைந்த குங்கு மக்கு ழம்ப் ளாவி
　　யறுபதங்
கொழுதி யங்க ராக நுங்கி யங்கை மாதர்
　　கொங்கையா
லுழுத சந்த னந்தி மிர்ந்த வொளிகு லாவு
　　மார்பினன்:　　　　　　　　(கூ௰)

தபன மண்ட லஞ்செ றிந்த சயில மன்ன
　　வொளியதா
மிபம டங்க லெழுது செம்பொ னாச லத்தி
　　லெய்தினு　　　　　　　　　[கை
னபிந யங்கள் பெறுகு ரும்பை யனைய கொங்
　　மங்கைமா
ருபய செங்கை கவரி வீச வூச லாடு
　　தாரினன்.　　　　　　　　(கூக)

கலிநிலைத்துறை.

தோன்று மிக்கதை நிறுத்திமேற் கதையினைச் சொல்கேன், கான்று தேன்கமழ் வாரிசங் குவளைசெங் கழுநீ, ரான்ற சண்பகங் குருந்துமல் லிகைதள வனைத்து, மூன்று காலமு மிறையவற் கணிந்தனன் முனிவன்.

எந்த நாணமக் கிறையவ னருள்செயு மென்றே
புந்தி மேவுற நினைந்துமா முனியுறை பொழுதி

ளைந்து மாமுக னேவலா லழைக்க வந்தஅதுபோன்
மந்த மாருதங் கொணர்ந்தது புதுமலர் மணமே. (௩௩)

இன்ன பூமண மெதுவெனத் தெளிகிலா னிறைவன்
சொன்ன பூமண மிதுவென மனத்திநுற் றுணிந்தா
னன்ன போதினை யரியயற் கரியவற் கணிந்தார்க்
கென்ன பேறரி தென்பெற வருள்செயா னென்றான்.

தாணு வானவற் கிம்மல ரணிந்தவர் தம்மைக்
காண வேண்டுமென் றிருந்தன னவன்றுயில் கனவி
னூண ருமட மாதர்தம் வவ்வெலா நாளை
வேலை வாவினுற் றெளியலா மறைந்து நீவினவில்.

மனதி னெண்ணமு முடிந்திடு மெனச்சொலி மறைந்தா
கனவு தீர்ந்தபி னற்றையின் கடனெலாங் கழித்தா[ன்
னினன கன்றவல் லிருளிலோர் புறத்தொளித் திருந்தா
பனக நாட்டினு மடந்தையர் நடந்தனர் பரவ. [ன்

மண்ணி னிற்சிவ தடத்தொரு பிலத்து நல்வழியா
னண்ணி யற்புத மடந்தைய ரொழுவரு நடந்து
புண்ணி யச்செழும் போதுடன் புகன்றிடு பொருள்க
ளெண்ணி ரட்டியுங் கொணர்ந்துவந் தருச்சனை யியற்றி.

மின்னை நேருவார் வலஞ்செய்து வணங்கினர் மீண்டார்
மன்னு மாதவ னெழுந்தனர் முன்புபோய் வளைத்தாள்
கன்னி மார்களு மதிசய மிதுவெனக் கருதி
யென்ன காரண மிவனமைத் தடுத்தவா றென்றார்.

எண்ணில் காலமா விருட்பொழு திடையிவ ணெய்தி
யண்ண லார்பதந் தொழுதுமீண் டெம்முல கடைவோங்
கண்ணி னுலெமை யொருவருங் கண்டிலாக் காளைப்
புண்ணி யாபுகல் யாவணீ யெனமுனி புகல்வான்.

என்ற னுமமுஞ் சாரனென் றிசைப்பரீ திருக்கச்
சென்று மாதவ ரிருடியர் மானவர்தேவர்
நன்றி யால ருச்சனை புரிவதே நன்மை
யன்றி மங்கைய ரருச்சனை புரிந்திட லாமோ (சுய)

அஞ்சு சுத்தியும் புரிந்துநல் லாகமந் தடைவே
வஞ்சி மங்கையர் பூசனை முடிபபது வழக்கன்
றஞ்ச லிப்பதே கருமமஃ தடுக்கழி வென்று
னஞ்ச கற்றிடு காருட மியற்றிய நாவாண். (சுக)

உத்த மத்தவ னிவ்வணஞ் சொலவவ ருரைப்பார்
பத்தி பெற்றவர் யாவரும் பணியலாம் பரனைப்
புத்த ராவ ரறிந்தது சிலைகொலோ போதோ
முத்தி பெற்றவ னல்லனே வேடனு மொழியீர். ( )

யானை யேமுத லெறும்பது கடையதா வனைத்தும்
வான நாடனை வழிபட வில்லையோ மலரான்
ஞான முற்றவ ரல்லரோ கிரியையி னடப்போ
ரானை யோர்க்கெலாம் பத்தியே மூலமென் றிசைத்தார்.

வீர வேல்விழி மடந்தைய ரிவையெலாம் விளம்பச்
சார மாமுனி மொழிவணீ ருரைத்தது தகவே

யீர வன்பினூர்க் கருளுப தேசமு மெய்திற்
சேரு நன்கனி பாலுடன் கலந்திடு செயலாம். (சச)

பர்வு கூர்விழி விடத்தினூற் கடிதடப் படத்தான்
மருவு நீண்மணிச் சுடிகையா லரவென வரலா
லுரக நாட்டுறை மடந்தையர்க் கொருபுடை யொப்பீர்
தெரிகி லேனுமை யாவர்நீ ரெனவுரை செய்வார். (சரு)

நாக நாட்டுறை யிறையவன் புதல்வியர் நாங்க
ளேக மாகவே யித்தலத் தெழுவரு மெய்திச்
சோக நீங்கிடப் பாதலப் புதுமலர் தொடுத்துப்
பாக வான்மதி முடியவற் கணிகுவோம் பரவி. (சசா)

கலிவிருத்தம்.

தத்துவங் கடந்தவர் தாயி னல்லவர்
பத்தருக் கினியவர் பரம யோகியர்
சித்தருந் கெளியவர் திருவி ருயகர்
புத்திரர்க் கரியவ ரென்று போற்றினூர். (சஎ)

கலிநிலைத்துறை.

அரிவை மீரும தருச்சனை யழகிய ததறகே
குரவர் பானுப தேசமு நலமெனக் கூறப்
பரவி நல்லுப தேசநீ ரருள்கெனப் பகர்ந்தார்
தெரிவை மார்களுக் கருளின னவனுப தேசம். (சஅ)

அடிக ளேயுமக் கடியவர்க் கடியரோம் பதிக்கு, விடை
கொ டேகுவோ மெனச்சொலிப் பதத்தின்மேல் வீழ்ந்

தார், படவ ராவிறை புதல்விய ரொழுவனைப் பார்த்துத்,
தொடர்ப தானதன் பிறவியின்வரவெலாஞ்சொன்னான்.

இற்றை நாளிலென் கனவினி லிறையவ னெய்தி
யுற்ற வுங்களைக் காண்பது முதலெலா முரைத்தான்
சுற்றை வார்குழன் மடந்தையி ரவ்வணங் கண்டேன்
சுற்ற மாயினீ ருமக்குநங் கருத்தினைச் சொல்கேன்.

பாத லத்தினீர் கொணாந்தவிப் புதுமலர் பலவும்
பூத லத்திலே கொணர்ந்துநல் லருச்சனை புரியி
னேத மற்றிடு முத்தியா மெனவிறை யிசைத்தா
னாத லிற்புது நாண்மலர் வேண்டினே மதற்கா. (ருக)

உங்க ணாட்டின்யாம் வருகுவோம் வருந்திற முரையீர்
தங்க நாட்டியீ ரிறத்தினீ ரெனச்சொன்ன றவத்தோ
னெங்க ணாட்டினீர் வருகுவ தரிதரி தென்றார்
கொங்கை நாட்டமெய் யிரண்டினுங் கொலைசெயுங் கொடியார்.

பிலமே தாம்வழி யுலகெலாங் கடிவிருட் பிழம்பு
விலகொ ணாநதி யாவது மாசுண விடநீ
ரிலகு மன்னனைக் காணவு மருமையுண் டெவர்க்கு
மலரு மக்குவந் தெய்துமோ வருமையோ வறியோம்.

என்று கூறினார் யாவையு மிறையவ னியற்கை
யன்றி வேறிலை யடியவர் நினைவெலா மளிப்பான்
சென்று போதுமென் றுரைத்தனன் யோகியர் திலக
னன்று நீரொழுங் கருள்கவென் றவருமுன் னடந்தார்.

சிவத டக்கரைப் பிலவழி முனியுடன் சென்று
தவமு தற்றனை யொருபுடை நிறுத்தியே தந்தைக்
குவகை யுற்றிடத் தவமுனி வரவினை யுரைத்தார்
பவம கற்றினுன் றனையழை யெனவவர் பணித்தார்.

வந்த மாதவ முனிவனைத் தவிசின் மேல் வைத்திட்
டெந்த மாதவ மியற்றினே னீர்வரவென்று
னந்த மாதவ னுரைசெய்வா னுலகமா மனைத்து
முந்து மல்விகை யரும்பென முடித்திடு முதலே. (நுசு)

வைய முண்டவன் றன்னையுந் தாங்கிடு மணியே
யையு னுடலை விழியினு ளருந்துநல் லமிர்தே
மெய்ய தாகவே வியாகர ணங்களை விரித்தோ
யுய்யு மாறினை யடைந்தன னெனவவ னுரைப்பான்.

வந்த காரியம் யாதென வுரைசெய்வான் மணச்செவ்
வந்திமாமலர் வேண்டியே யிவ்விடை வந்தே
னெந்தை யாயரு ளென்றன னெழுவரு மிசைத்தார்
தந்தை பான்முனி பிறப்புமற் றவன்செயுந் தவமும்.

மாத வத்தனே நறுமலர்ப் புதலைமண் ணுடனே
கோத கற்றியே கொண்டு போதுக் வெனக்கொடுத்திட்
டாத வற்கிணை யானசெம் மணிகளு மளித்து
மேதி னிக்கணே யருச்சனை புரிகென விடுத்தான்.

தன்க ணங்களிற் சிலர்தமை யழைத்திவர் தமக்குப்
பின்பு சென்றிடு மெனச்சொ னவருடன் பெயர்ந்து

மின்கு லாவமு னடந்துநீள் பிலவழி மீண்டு
வன்பி லாமுனி யவையெலாங் கோமின்முன் வைத்தான்

கலிவிருத்தம்

வரமுனி கொணர்ந்தசெவ் வந்தி மாமுத
றாணியுந் தாணியிற் றருதல் வேண்டியோ
விரிசதிர்க் கரங்களை யூன்றி மேற்றிசை
யிருளுறு பாதலத் திறங்கி யிட்டதே. (சுக)

முகிழ்நகை யிளமுலை முளரி வாண்முகப
புகரயில் விழியினார் புலவி நீங்கினார்
மகிதல மிசைந்துசெவ் வந்தி வந்ததென்
றகிலமு நிறைந்துசெவ் வந்தி யானதே. (சுஉ)

மேனிறை கங்குலின் விரிந்து வெள்ளிய
பானிறை யுடுக்கணம் பலவுந் தோன்றுதன்
மாநிலம் பாதலமுலைக் காட்டுமுன்
வானமுங் காட்டிய வாறு போலுமே. (சுரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அட்டமா நாகந் தம்முட் குணதிசை
யரவந் தங்க
விட்டமா மிறைவ னீந்த புதன்மல
ரெடுக்கும் போது
கொட்டியே பழுது பார்த்துக் குயிற்றெனக்
கொடுத்த வெள்ளித்
தட்டமா மென்னக் கீழ்பாற் சந்திர
னுதயஞ் செய்தான் (சுச)

கலிநிலைத்துறை.

கோத்த நித்தில மணியென மதியுடன் குழுமிப்
பூத்த மீனெலா மகன்றன விடிந்தது பொழுது
வாய்ந்த மாமுனிக் குதவியாய் மகபதி வகுத்த
வேற்ற மானதிங் பதலைபோற் கதிரவ னெழுந்தான்.

அந்த வேலையி னொருமொழி யுரைசெய்வா னமல
னிந்த நற்புதன் முதலையிவ் விடத்திலே யிசைத்தா
லந்த நற்புத லொன்றுநூ றனந்தமாய் வளரும்
புந்தி யுற்றநம் மடியர்கைத் தானமே போல. (சுசு)

கலிவிருத்தம்.

அம்மொழி கேட்டபி னதனை யாங்கவன்
மெய்ம்மலை மேற்றிசை யடைய வித்தினு
னம்முத லனந்தமா யரும்பி யெங்கணுங்
கொய்மலர் விரிந்துதேன் கொப்பு ளித்ததே. ( )

சிவதடப் புனலினுற் றெளிந்த போதுகொய்
துவகையிற் சங்கநீ ரொருங்கு வீசியே
தவமுனி யனுதின மிறைக்குச் சாத்தினன்
கவலையும் பாவமுங் கரந்து போயவே. (சுஅ)

பொறைநிறை தவமுனி புனைந்த தாரினு
லிறுகணி முடிப்பிறை யழுக்கு பெற்றது
மறுவற வளர்ந்தசெவ் வந்தி மாலையாற்
பிறையொளி விடுவது பேச வேண்டுமோ. (சுகூ)

கலிநிலைத்துறை.

சார மெய்ந்தவன் கதையினை யிடையிலே தடுத்துப்
பார முற்றதோர் கதையினை யுமக்கு நாம் பகர்வோஞ்
சூர வர்க்கனென் றியற்பெயர் படைத்திடு சோழன்
றார ணிக்கெலா மன்னைபோன் முன்னவ தரித்தான்.

ஏழு மாமுழ வாரணத் துச்சிமே லிருந்தோன்,
வாழி குக்குட முயர்த்தொரு மயின்மிசை வருவோ
னூழி மாதவ னெனவுயி ரனைத்தையு மளித்துக்
கோழி மீதினி லிருந்தனன் பெரும்புகழ் குயிற்றி.

அந்த நாளிலோர் தினத்திலே மிருகயாத் திரைக்கு
வந்து கானகத் துலவிநற் றிரிசிரா மலையின்
முந்தி யேகினன் பின்னருஞ் சாரமா முனிவன்
கந்த மார்வனத் தருகினுந் திரிந்தனன் கங்குல். (எ௨)

ஏக வீரனும் வேட்டைகொண் டுலவுமவ் விரவி
னேக கன்னிய ரொருவரு மவ்விடை நடந்து
பாக நாரிய னருச்சனை புரியமுற் படியே
சோக நீக்கிடு சிவதடங் குடைந்தனர் தொகையாய்.

கலிவிருத்தம்.

யுவதியர் கோதையி லொழுகு தேனினு
லவரவர் கயல்விழி யஞ்ச னத்தினுற்
குவிமுலை யெழுதிய குங்கு மத்தினுற்
சிவதட முழுவதுஞ் சேறு பட்டதே. (எ௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

வேட்டைமேல் விருப்ப மாகிக் கனைமிசை
யுலவும் வேந்தன்
கோட்டுவார் முலையார் மூழ்கிக் குளித்திடுஞ்
செயலை நோக்கி
நாட்டமா யிரங்கள் வேண்டு மெனச்சொலி
நைந்தான் பின்னைக்
காட்டுமான் கவர்வான் மின்னார் கலையெலாங்
கவர்ந்து போனான். (௭௫)

ஆயமங் கையர்க ளீரொண் ணாயிர
ரன்று வைத்த
தூயமென் கலையை வாரி யொளித்தவச்
சனே போலச்
சேயமென் கலைக ளெல்லாஞ் சிருட
னெடுத்துக் கொண்டு
மாயமோ வென்ன மற்றோ ரிடத்திலே
மறைந்து நின்றான். (௭௬)

கலிநிலைத்துறை.

கன்னி மார்களு மூழ்கிவந் தேறினார் கரையிற்
பொன்னின் மேகலை சொரிந்தன பதத்தின்மேற் புனலை
யன்ன மாதரைச் சிவதடப் புனலெனை யகலா
தின்னும் வாருமென் றழைத்தடி பணிந்ததா மெனவே.

வைத்த வெல்லையிற் றேடினார் கலைகளை மாறு
ரித்த டக்கரை யெய்தியார் கவர்ந்தவ ரென்றார்

சத்தயம் மிவை கவர்ந்தபோர் தாம்விடத் தழலுக்
கொத்த விந்தன மாவரோ வெனச்சொலி யுளைந்தார்.

இன்று பூசனை விலக்கிய பாவியிங் கெவுமன
வென்று கூறிநொந் திரங்கின ரவர்களுக் கெதிரோ
குன்று போலிறை நடந்தனன் மடந்தையர் கூட
நின்ற மாசுண மிறைத்தன விடங்களா நெருப்பை.

கடுவி றைத்திடு கனலெலாங் கருடமந் திரத்தாற் [ன்
பொடிப டுத்திநன் புனலிடைப் புகுந்தவன் போன்று
படவை யொப்பெனும் விடத்தினை கருடமந்திரத்தாற்
றடைப் டுத்தி னிவனெவ னெனவதி சயித்தார்.

ஓதி மம்பொரு நடையினர் பயந்துநின் றுரைப்பா
ராதி மன்னனீ பென்பதுன் வடிவின லீற்றோம்
பேதை வஞ்சியர்க் கிடர்விளைத் திடுவரோ பெரியோர்
நீதி யல்லவு நல்லற மல்லவு நினைந்தாய். (அக)

அலைவ கற்றுவ வுயிரினுக் கழகினை யளிப்ப
வுலகி னுக்கெலா முதவிய மகிழ்ச்சியை யுடைய
கலையெ னப்படு மறுபத்து நாலையுங் கடந்தோ
யிலகு மெங்கலை பறிப்பது நீதியோ வென்றார். (அஉ)

தூம முண்டிருண் டலைதருங் குழலியர் சொல்ல
வூம னென்னவே யுரைசெயா தேகின னூரவோன்
றாமே வேலினன் வீரவேள் சூரவா தித்த
நாம னுடிது வல்லவோ வென்றுபி னடந்தார். (அங)

செவ்வந்திப் புராணம்.

சூர வர்க்கனு மொழிகுவான் மடந்தைகாள் சொன்ன
பேசொ மக்குள தூமக்குநா னிழைத்தது பிழையோ
வேசொ டுத்தசீ ரொழுவரி லொருவனை யிசையுங்
கார ணத்தினுன் மனறந்துநான் வாரினேன் கலையை.

அன்ன தாகுமென் றவரவர் கலையெலா மளித்துச்
சொன்ன போததற் குடன்படா தவர்களுஞ் சொல்வார்
மன்ன நீயெமைத் தந்தைதாய் கொடுத்திட வனையா
தின்ன வாசகம் பகருவ ததுபழு தென்றார். (அறு)

அரவ நாட்டவர் கடற்புவி யரசருக் காமோ
விருவோ நேர்விட மயிர்துடன் சேருமோ வென்று
ராச னேனுவா னுரகநாட் டவர்மணி யன்றோ
விரவி போலஒிவம் முடியின்மே லிருக்கும தென்றான்.

உங்க ணாட்டிறை யருளினு லுங்களை வரைதற்
கெங்க ணாட்டினின் றும்முடன் வருகுவே னென்றான்
செங்க ணாட்டிய மலரொலாஞ் சிவனடி சேர்த்துத்
தங்க ணாட்டினி லணுகினு ராசனுந் தாமும். (அஎ)

சூதடுத்தபூண் முலையினர் தாதையைத் தொழுது
பாத லத்துநின் பெருமையும் வளமையும் பார்க்கப்
பூத லத்தினே ராசனீங் கணைந்துபூம் பொழிலின்
மீத டுத்தன னெனச்சொல விறைவனும் வியந்தான்.

ஆயி ரம்பணு டவியினன் வருகவென் றருள
வாயி லாளருங் கொணர்ந்தனர் மனுகுல மணியைப்

சூரவாதித்தசருக்கம்.

கோயில் வாயிலைக் கடந்தவ னவையிடங் குறுகித்
தூய தாண்மிசைப் பணிந்தன னழகுபேற் றுளுப்ப.

அகில மன்னனும் வளவனை யணைந்துவந் தருளி
மகர நான்முகத் தவிசின்மே லமைவுற வைத்துப்
புகரி லின்னமிர் தளாவிய பனிமொழி புகன்றான்
சகல பாரமு மொருவனுந் தலைமிசைந் தரிப்போன்.

அனைய வாசக மவன்சொல வரவநாட் டரசே
புனையு நின்னெழில் காணவும் புகழவும் புகுந்தா
லுனது கண்கள்போ லாயிரத் திரட்டிக னுளவோ
வினிய நாவுமப் படியெனக் குள்ளவோ வில்லையே.

ஊர்ப ரிப்பவர் நாட்டினை யளிப்பவ ருங்கின்
சீர்ப ரிப்பவர் சிறுபுக ழனந்தமாய்ச் சிறக்குந்
தார்ப ரிப்பது நிகரொள மலரினுன் சமைத்த
பார்ப ரிந்துநின் றளிக்குநின் றகைமையார் பகர்வார்.

அன்ப னேயென மொழிந்தனன் மொழிந்தவற் கனந்த
வின்ப மாகவொன் றுரைசெய்வா னெமதுநா டெங்கு
முன்பு கார்விட நிறைந்ததிப் பொழுதுநின் மொழியாற்
றுன்ப நீங்கியின் னமிர்தமா யினதெனச் சொன்னான்.

விடைகொ டுத்தனன் வளவனும் பெயர்ந்தொரு வீதி
யிடைவ குத்ததோர் மாளிகைத் தவிசின்மே லிருந்தான்
படைம ணிக்கல மமிர்தம்வெண் சாமரம் பளிதந்
தொடைம லர்க்குலஞ் சந்தனம் விடுத்தனன் [illegible].

இந்தி ரன்பெருஞ் செல்வமா மெனுமவை யெல்லா
மைந்து தன்பு*) ஞரவே மகிழ்ச்சியா லயின்முன்
வந்து கங்குலுங் கழிந்தது மற்றைநா ளனந்தன்
முந்து பேரவைக் கெய்தின னனந் நனு மொழிவான்

அந்த வாரிதி யுலகினு மிறங்கியிங் கருகில்
வந்த காரிய மெதுவென வுரைசெய்வான் வளவன்
முந்து நல்வினை கொணர்ந்தது முனிக்குரீ தருஞ்செவ்
வந்தி நின்புகழ் போலவே விளைத்தது மண்ணில்.

இன்னு மெங்களுட் டில்லன விரண்டுள குளத்துச்,
செந்நெல் வெற்றிலை யெனச்சொனன் மொழிகுவான்
சேடன், மன்னா மன்னவெம் மிடத்தினிற் சிறிதுநா
ள் வைகின் மின்ன ரேகுனக் கவையெலாந் தருகுவோ
ம் பெரிதும். (கூஎ)

ா திருக்கவென் னுயிர்க்குயிர்த் துணைவனீ யென்றே
யோதி யிப்படி மகிழ்ந்திடு நாளிலே யொருநாள்
பூதலத்திலுன் சேனையெத் தனையுளைப் புணரு
மாத ரெத்தனை பெயரென வுரைசெய்வான் வளவன். ()

ஓங்கு நாறகட லுடுத்தபா ருலகமென் னுலகங்
நீங்கி லாதவை நிறுத்திவெம் பகையெலாந் தீர்த்துத்
தாங்க வேண்டிய தெத்தனை யத்தனை தானை
பூங்கை மாதரு மிருவரொன் மனத்தினைப் போல்வார்.()

காடு நாடெலாஞ் செந்நெலும் பூகமுங் கரும்புங்
கோடு முத்தமுங் கமலமு நிறைந்திடுங் குளங்கள்

சூரவாதித்தசருக்கம்.

மேடை யெங்கணு மிரதிபோன் மடந்தையர் விநோத
மாடல் பாடலுண் டமரர்தே வாலய மனைத்தும். (ா)

மந்த ராசல மெனப்பல களிற்றினம் வயங்குஞ்
சந்த ருடைவித் தலையிலே தடைபடுந் தபனன்
அந்த ரானன மடந்தைய ரணிமணித் தொழையா
லந்த காரமு மிலையவர்க் கரியது மிலையால் (ாக)

பன்ன சாலையு மறையவர் வேள்வியும் பயிலு
மன்ன தானமே முதலிய தானமு மகலா
மன்ன ரோமுதற் குடிகளும் பலவுள மகவான் [யின்.
பொன்னி னுடைனப் பொன்னிநா டுளதொரு புடை

அங்க திற்கம லாலயம் வேதவா ரணியுங்
கங்கை சுற்றிய வம்பல மம்பர்மா காளம்
புங்க நற்பதி புகலிவெண் காடரன் புகலூர்
மங்க லக்குடி கஞ்சனூர் சேய்ஞலூர் வழுவூர். (ாங)

வையை யென்றொரு நதியதன் கரையிலே மதுரை
மைய னீக்கிய தலமிரா மீச்சுரம் வடக்கே
யையன் வைகிய வதிகைதென் கோவலூ ரருணை
துய்ய கம்பையிற் காஞ்சியென் றொருதலந் துலங்கும்.

கச்சி மாநகர் தனக்குநேர் வடக்கிலே காசி
பச்சி மத்திலுங் குணத்திலு மருங்கிலும் பலவுண்
டச்சு தன்குகன் கோயிலு நதிகளு மனந்தங்
குச்ச ராதியே முதலிய தேசமுங் கோடி. (ாரு)

செவ்வந்திப்புராணம்.

பர்ப்ப தங்களும் பலவுள மணிகளும் பலவுண்
டற்பு தங்களும் பலவுள வென்றிவை யறைந்தான்
சர்ப்ப ராசனு மகிழ்ந்துசிங் காதனத் தவிசு
மெற்செ றிந்தசெம் மணிமுத லானவு மீந்தான். (௱௬)

மற்று மொன்றவற் குரைசெய்வான் மன்னவா வுன்னைப்
பெற்ற தந்தையேழ் பிறவியிற் பெறும்பயன் பெற்றான்
கொற்ற வேந்தர்கள் பலருள ரெனினுமிக் குணத்தைக்
கற்ற வேந்தனீ யன்றிவே றொருவனைக் காணேன்.

கூறு கின்றநின் மொழியினா லுடலெலாங் குளிர்ந்த
வீறு கொண்டநின் னெழிலினா லெமதுகூர் விழிகள்
பேறு கொண்டநீ வருதலா லுலகெலாம் பெறுங்கை
மாறு கண்டிலேன் மருகனீ யாகுதல் வழக்கால். (௱௮)

இருவ ருண்டுதோள் புணருதற் கெனவுரைத் திட்டாய்
திருவொ ருத்தியே போதுமோ மார்பகஞ் செறிய
விரிவு மிக்கதன் றேவினு மொருதிரு வேண்டும்
பொருவி லென்மகள் காந்திமா மதியையும் புணர்வாய்.

மன்னர் மன்னனே யெனச்சொனான் வளனுண்மகிழ்வுற்
றென்ன நீபணித் திடினும்யா னியைவதே யென்றான்
பன்ன காதிபன் பணிகளுக் குரைத்தனன் பணிகள்
பொன்னி னுடனைத் தமதுநா டனைத்தையும் புனைய.

சேடர் சேனையர் வாயிலை நெருக்கினர் தோரா
ணாட ரங்கெலாந் தமனிய மணிகளா லமைத்தார்

சூரவாதித்தசருக்கம்.

மாட மாளிகை தொறுமணிக் குடநிரை வைத்தார்
கூட கோபுரம் புனைந்தனர் நேத்திரக் கொடியால்.

இமச லங்கலைத் தெளித்துமான் மதப்புன லிறைத்திட்
டமரர் கற்பக வனமெனக் காவள மமைத்துத்
தமனி யத்தனி மண்டபங் கோயிலுட சமைத்துக்
கமல நாயகி யுறையுளா மெனும்படி கண்டார. (௩௰௨)

அந்த மண்டபந் தனனிலோ ராதன மமைத்தார்
வந்து சூரவா தித்தனு மிருந்தனன் மதியு
மிந்து மாமதி யெனவொரு புடையமர்ந் திருந்தா
டந்தை யானவன் கொடுத்திட வேறறனன் றுனை.

ஓம வேள்விமுன் வளர்த்தனன் வலம்புரி யொலிக்கக்
காம வேளுட னிரதிபோ லிருந்தனன் கலந்து
மாம னங்கவர்க் களித்தனன் றரணியு மணியுந்
தாம வாரமுஞ் சேடியா பலருமா தனமும். (௩௰௩)

பணிக ளானவை விடைகொடு போந்தன பணிந்து
மணிகு லாமுடி யனந்தனும் புகுந்தனன் மனையிற்
றணிவி லாமயற் காந்தியும் வளவனுந் தழுவி
யணிகொ ளின்பவா ரிதியிலே மூழ்கின ரழுந்தி.

தாரு மாலையு மயங்கிடக் கருங்குழல் சரிய
வேரு முத்தமுஞ் சொரிந்திட மேகலை யிழற்றக்
கூர வேல்விழி சிவந்திட விளர்த்திடக் குமுதம்
வார ருமுலை நாஞ்சிலா லுழுதனன் மார்பை. (௩௰௪)

கலிவிருத்தம்.

முற்றிடை யகன்றன கழன்ற முத்தணி
சிற்றிடை யவளொடுஞ் செறிந்து சூழ்ந்தன
பொற்றொடி யெனுமுழை பிடிக்கப் போர்மதன்
மற்றொரு வலைகொடு வளைத்தல் போலுமே. (ராயஎ)

பரிபுர மொருதாஞ் சிலம்பப் பல்கலை
யொருதரம் புலம்புற வுவரி யாகிய
சுரதவிஞ் சையிலவன் றோளிற் றுஞ்சினள்
வரைமிசைப் படர்ந்திடும் வல்லி போலவே. (ராயஅ)

கலிநிலைத்துறை.

அன்ன மேயெழு பிறப்பினு முனைப்பிரிந் தகலே
னென்ன வேபுகழ்ந் துரைத்தன னெழுபிறப் பிகந்த
பின்ன ராயினு மென்னைநீ ரகன்றுளம் பிணிக்குங்
கன்னிமாருடன் புணருவீ ரெனச்சொலிக் கலுழ்ந்தாள்.

வாடி னண்மலர்த் திருமுகங் கருகினள் வருந்தி
யூடி னாளவ னூடலை யுணர்த்தின னுணர்ந்து
கூடி னாரவ ரிருவருங் கலவியிற் குளித்துத்
தேடி னார்தமை யறிகிலா ராப்பகல் சிறிதும். (ராஉய)

உருகி யிப்படி முயங்குநா ளினிலவ னுரைப்பான்
முருக லர்த்திரு மடந்தையே யுனதுபூண் முலையா
மிரும ருப்பினு லொசிந்தறு பதஞ்சிறை யிழந்து
மருளி சைக்கொடு தவழ்ந்ததுன் முர்மிசை வண்டு.

இந்த வண்டொரு காலமுன் போலமுன் னிருந்த
நந்த னந்தனி லணையுமோ வுரையென நவின்று

னந்த வாசகம் பிரிவுணர்த் தியதெனவயர்ந்தா
டந்தை பாலவன் குறிப்பையு முணர்ந்திரு டணித்து.

மகளு ரைத்தசொல் விடத்திறன் மயங்கிய மன்ன
னிகலி லுனையா னிறுத்துவன் வருந்தனீ யென்று
னிகரி லாதுல களிப்பவ னல்லனோ நிருபன்
பகரில் யாவுமங் கவனுடன செல்வது பரிவால்.

போகி மன்னனும் வளவனை யழைத்துநின் புவிக்கு
நாக வல்லியுஞ் செங்கெலுந் தருகுவே நாளை
யேகு கென்றுதன் மனையிடைப புகுந்தன னிப்பால்
மோக வல்லிசூ ராவதற் கிருளிலே மொழிவாள்.

அரிய லிங்கமொன் றெந்தைபா லிருக்குமங் கதனைப்
பரவி யீரெழு பாரையு முடியின்மேற் சுரித்தான்
புரவ லன்றனை யிரந்துகொண் டென்பதி புகுந்தாற்
பெரிய வின்பமுஞ் சித்தியு முத்தியும் பெறலாம்.

என்று கூறினள் மற்றைநாள் வளவனங் கெழுந்து
சென்று சேடனுக் கோதின னொருபெருஞ் சிறப்பை
யன்று செங்கெலும் வல்லியு மருகனுக் களித்துக்
குன்ற மென்னவே மணிகளு நிதிகளுங் கொடுத்தான்.

அண்ண லேயினு மளிப்பதே துனக்கென வறைந்தான்
மண்ணி லேயெனக் கரியன விலையொரு வரமுண்
டெண்ணி லுன்னிடத் திலிங்கமா மிறைவனைப் பூசை
பண்ண வேண்டுமென் றுரைத்தன னனந்தனும் பகர்
[வான்.

எங்கி னோக்கெலா முறைமுறை வழிபடு மிலிங்க
முங்க ளுக்குநான் றருகுவ தன்றென வுரைத்துச்
சங்கை யுற்றுநா மெலிந்துதன் மனையிடைச் சார்ந்தான்
கங்குலிற் றுயில் கனவிலே யிறைவனைக் கண்டான்.

மின்கு லாமுடி யனந்தனுக் குணைசெய்வான் விடையோ
னென்பி னானனைப் போற்றலின் மருகனு மதிக
வின்ப மேனியொன் றிரண்டுசெ ழுதகா மிருப்போம
ன்பு வேண்டிய தொன்றவற கருளெனப் பெயர்ந்தான்

பற்று ராவர சமலனை மகிழ்ந்திருள் புலர்ந்த
மறுநா ளெழுந் தருச்சனை மனையிலே வந்தா
னறுநை நாளிரு கூடற்றா யிருந்தன னமல
னுற்ற பாதியை மருகனுக் கருளியொன் றுரைப்பான்.

அதிர லெத்திலே யிருப்பதுன் மதிநலந் தவனீ
மகளொ ருத்தியிங் குறைவது முறையல மன்று
தகைப டைக்கலா மரும்பொருள் படைக்கலாந் தரும
புகழ்ப டைகலா மிவளுடன் புவியைமீ புரந்தால்.

வா மூ நாளிலே தனைப்பரிந் தவனையும் வருந்தித்
நாமூ நாளிலே சரணமென் றவனையே சாரு
மேழை போன்முலை வளர்நகா விடைக்கிட ரிழைத்து
வி மூ நாளினுங் காயமே தடனென விரித்தான்.

... வாருமொன் றளித்தும்பின் னுடன்விடை கொ
டுத்தான், ... வாதவ னனந்தனை யணங்குடன் ...

பூது, பார கத்திலே யணைந்தான் கங்கையிற் படிந்து
வார ணாந்துரி புனைந்தவன் சிராமலே வணங்கி. (௱௩௩)

மாச கற்றிய கோழிமா நகர்தனின் மன்னி
யிச னைக்கன காலயந் தணிபெற விருந்தி
நாச மற்றதோர் திருவிழா நவங்களா நடாத்திப்
பூச னைக்குவேண் டியதெலா முதவினன் புரிந்து

கலிவிருத்தம்.

செந்நெலுடன் வெற்றிலை செறிந்தகொடி யெல்லா
மெந்நிலமு மாகவென வெங்கணும் விளைத்தே
மன்னனுல கத்துயிர் வளர்த்துவரு நாளிற்
பன்னகநலத்திசிவ பத்தியின் மிகுந்தாள். (௱௩௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அண்ணலிருகா ளருச்சனையைத் தினமுமெ னொருநாயக
னனுமதியாற்
பண்ணிய டிசி லயின்றிடுவ தல்லாற் புனலும்
பருகியிடா
வண்ணு நியதி தவறாது நடாத்தி வருமந்
நாள்களிலே
வண்ண வயிற்று விலேயிலிளங் கருப்பம் பிறைபோல்
வளர்ந்ததுவே. (௱௩௬)

கருப்ப முதிர்ந்துந் தவறாதே காலா னடந்து
கயிலை யெனும் [ந்து
பொருப்பின் கொழுந்தி னடிதொழுவா ளொருநா ணட
போம் பொழுது

செவ்வந்திப்புராணம்.

நெருப்பின் குழவி யெனும்பாலா விளைத்தா ளயர்ந்து
நெடிதுயிர்த்தாள்
விருப்பம் பெருகுஞ் சேடியர்கண் டணைத்தா ரசைந்தார்
விசிறியையே. (௱௬௭)

அன்னங் களிக்கப் பிடிகளிக்க நடந்தா
ளஞ்சா றடியளவு
மின்னு மயர்ந்து மூச்செறிந்து விழுந்தா
ளங்கோர் வெள்ளிடையின்
மன்னன் விடுத்த சிவிகையினு மேறு
டிருமபி மனைபுகுதா
ளின்னுஞ் சிவனை யின்றஞ்சியலா லயிலேன்
புனலு மென்றாளே. (௱௬௮)

வீர விரத மவள்பிடித்துத் தனையு
மறந்து மெலிவுற்றாள்
சார முனிவன் வனமெனவே தாரா
கிரகஞ் சமைத்தார்க
ளீர வளற்றுச் செங்களப மிறைத்தார்
சொரிந்தா ரிமசலநல்
லார வடங்க ளணிந்தார்கள் படுத்தார்
கழுநீ ரகவித்தே. (௱௬௯)

அயர்ந்து மடந்தை வருந்துதல்கண் டடியார்க்
கெளிய வருட்கடலுஞ்
சயம்பு வடிவா யவளெதிரே யிருந்தா
னந்தச் சங்கரனை

சூரவாதித்தசருக்கம்.

வயந்த மெனவே கற்பகப்பூ மலரைச்
சொரிந்தார் வானவர்கள்
வியந்து பணிந்து வலம்புரிந்து மீண்டான்
மனைக்கு மென்கொடியே. (ஙசயி)

சூர வருக்க னதிசயித்துச் சூலிக்
கிரங்குஞ் சூலிதனக்
காரமதிலுங் கோபுரமு மணியா
லயமு மமைப்பித்துந்
தேருஞ் சிறப்புந் திருநாளு மகபூ
சனையுஞ் செய்வித்தான்
வீர விரத முன்போல நடத்தி
வந்தாண் மென்கொடியே. (ஙசக)

ஈன்றாள் குழவி தனையனுந்தன் சூரவன்
றனிலு மெண்மடங்காயச்
சான்றாண் மையினு லறநெறியாற் சிவநூற்
றெளிவாற் றகைபெற்றான்
மூன்றும் பெயரான் முடிவாக நாற்பத்
தாறு முடிமன்னர்
மூன்று குடிசேர் மகமுடித்து மகவா
னுலகம புக்கனரே. (ஙசஉ)

சூரவாதித்தச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் கூ-க்கு திருவிருத்தம்-ருஙகயிசு.

சிவமயம்.

உறையூரழித்த சருக்கம்.



கலிவிருத்தம்.

ஐம்பதாந் தலைமுறை யதனி லேயொரு
வன்பராந் தகனெனு மன்னன் றோன்றினன்
மின்குலா மணிமுடி மன்னர் மேனியிற்
புன்புலா னிணமழை பொழியும் வேலினான். (௧)

அவனிரு புயத்தினுங் கலந்த மான்றிருப்
புவனமா தேவியோ டுலகம் போற்றிரு
னிவனிலை யிருக்கவு னியம்புமாமுனி
சிவனது பணிவிடை செய்ய லுற்றனன். (௨)

புராந்தகற் கவனல ரொடுக்கும் பொங்கரிற்
பராந்தகற் கணிமலர் பறிக்க வந்தொரு
பிராந்தகன் மலரெலா மெடுத்துப் பெய்துகொண்
டராந்திகழ் வேலினாற் கணிய நல்கினான். (௩)

அம்மலர் மன்றலுக் கதிச யித்தனன்
செம்மறன் முடிக்கணி சிறப்பெண் ணுமலே
யிம்மலர் தினந்தரு கென்று கூறினான்
மெய்ம்மலர் வணிகனும் விடை கொண் டேகினான்.

மாலையிற் றுயின்றனன் வனத்தில் வந்திளங்
காலையிற் புதுமலர் கவர்ந்து போயின

உறையூரழித்தசருக்கம்.

ஆலயத் தினுக்கவை யளிக்கு மாமுனி
சோலையிற புகுந்தலர்ந் தொடைகளைத் தேடினான்.

இங்கிவை கண்டிலே னெம்மை யாள்பவர்
சங்கரன் முடிமிசைச் சாத்தி னோர்களோ
வங்கதை யறிவதற் காக வவ்விடைக்
கொங்கவிழ் சிலமலர் கொண்டு போயினான். (௬)

தாமணிந் திடுமல ரன்றிச் சங்கரன்
மேனியிற் கண்டில னழுது விம்மினான்
கானகப் புதுமலர் களையக் காவலன்
றேனகப் புனைந்தன் றேவிக் கிந்தனன். (௭)

அவ்வலர் பகிர்ந்தவ னளிக்கும் போதினின்
மௌவலுந் திறையிடு முறுவன் மாதரா
ரிவ்வலர் சிவன்றனக் கினிமை யாதலாற்
சைவல வோதியிற் றரிக்க வஞ்சினாள். (௮)

காவலர் காவலன் மகிழக் கைதவப்
பூவலர் வாணிப னுதவும் போதினில்
யாவரிவ் வனமதி லெய்தி னானென
மாவனத் தின்முனி மன்றந்து நின்றனன். (௯)

பத்திர னாரெனப் படைத்த போதினைக்
குத்திர வாணிபன் கொய்யு மெல்லையிற்
கைத்தலம் பிடித்தவன் கழுத்தி லேதனை
துத்தரி யந்தனைச் சுருக்கி யுந்தினான். (௰)

முன்பிடித் தீர்த்திடு முனியைத் தள்ளியே
வன்புடைக் கயவனும் வலிதி னெய்தினான்
பின்பிடித் தனனிவன் பின்னு முன்னுமாய்
வன்புடைக் காவலன் மனையி னண்ணினான். (௰௧)

ஆயிரந் தரமுறைநூ யரச வென்றனன்
வாயிலைப் புரப்பவர் வார லென்றனர்
தூயநான் மறைதனை னெறியிற் றோன்றியே
கோயிலுண் முனிவனைக் கொண்டு போயினான். (௰௨)

கலிநிலைத்துறை.

மன்னர் மன்னனு மெதிர்கொடு முனிவனை வணங்கிப்
பொன்னு லாவுநல் லாசனங் கொடுத்தெதிர் புகல்வா
னென்ன புண்ணியஞ் செய்தன னீவரவென்று
னன்னை போலுவா யெவர்க்குநீ புகலிட மன்றோ.

கலிவிருத்தம்.

பாதலத் தினும்புதல் கொணர்ந்து பல்பகல்
பூதலத் தினிற்புனல் பொழிந்து பொங்கரிற்
கோதற வளர்த்தலர் கொய்து தார்செய்து
நாதனுக் கணிகுவே னுஞ் நாளுமே. (௰௪)

அப்புதல் வனத்திடை யளிகள் செல்லினுந்
தப்புத லரிதுமற் றெவருஞ் சார்கிலார்
மெய்ப்புது மலரிவன் கொய்து மேவினா
னிபபுலை யனைத்தடிந் திடுக வென்றனன். (௰௫)

ஆடா வணிபவற் கலங்கல் பெய்திடுங்
கூடையை யாசுவா பறித்துக் கோடலு
மேடவிழ் தொடையெறி பத்த னன்பவ
ரோடிவெங் கரிமிசை மழுவை யோச்சினார். (௰௬)

வீழ்ந்தது கடகரி களிற்று வேந்தனுஞ்
சூழ்ந்திது கொடுத்திடு துயர்க்கென் றுளையும்
போழ்ந்திடு கெனச்சொலிப் புளையு மாமுடி
தாழ்ந்தன னதுபெருந் தரும மானதே. (௰௭)

பழுதெனத் தள்ளிய மலரைப் பண்டொரு
முழுமதி முகத்தினா ளெடுத்து மோந்தனள்
செழுமலர் தொடுப்பவர் கண்டு சென்றவள்
தழலினைப் பிடித்துமென் குழைக் செய்தனர்.

மங்கைதன் கணவனு மரசன் வந்திவ
ளங்கைமுன் பற்றியி தல்லா யாதலாற்
செங்கையைத் தடிந்திவள் வினையைத் தீர்க்கென
வெங்கணு மவன்புக ழிசைக்க வில்லையோ (௰௯)

புழுச்சுமை மலக்குவை புலவு நாறிய
வழுக்குட லீரல்சீ வழியுஞ் செய்யக
முழுக்குட லுதிரநீர் மூளை யின்பொதி
பழுக்குட லதைப்பொரு ளாக வெண்ணுமோ. (௨௰)

உழுநரிக் கணங்களுக் குதவு மொண்பொருள்
கழுகினுக் குணவுகட் டியகா ளஞ்சியங்

தழலினுக் கிந்தன மான சட்டக
மெழிலுறப் புனையினு மிருப்ப தல்லவே. (உக)

நரம்புட னெலும்புதோ னட்ட புன்குடில்
வரம்பறு பிணியெலா மெடுத்த வான்கலந்
திரங்குத னையிடர் புதைந்த சிற்றறைக்
குரம்பையென் றறிந்திலை கொற்ற வேந்தனே. (உஉ)

கலிநிலைத்துறை.

கடிகொ ணீலநன் மணியெனக் கரும்புழுக் கலந்து
பொடிகொ ணித்தில மாலைபோற் றவளவீர் பொருந்தி
வடிகொண் மாவென வகைவக்குளே வருந்திடு மயிர்க்கோ
முடிகொள் கங்கையான் விரும்பிய மலரைநீ முடிப்பாய.

கொச்சகக்கலிப்பா.

எட்டபகவ மன்பில்லா ரிவ்வுடலிவ் வாறிருந்தாற்
பெட்புறுவர் பேதைமுதற் பேரிளம்பெண் ணீறாக
வட்புறம்பா வைத்தா லுகிர்ப்பருந்தும் வாயசமு
முட்கழுகுங் கல்யாணம் பண்ண முயன்றிடுமே. (உரு)

பௌவநிகர் காலன் பறித்துயிர்கொண் டேகினு
லிவ்வுடல மிந்தனப்பூ மெத்தைதயின்மே லெய்தியெரி
கௌவும் பொழுது சுடுநாறிக் காட்டுமன்றிச்
செவ்வந்தி மாலைமணங் காட்டுமோ தேர்வேந்தே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சண்பகத் தயில நீவி யிமசலந்
தனைமுய வாட்டி

உறையூரழித்தசருக்கம்.

யொண்புகை கொடுத்து நாவி மெழுகித்தா
துறுத்து மோதி
வெண்புகை நிறத்து மாய்ந்து வெண்டலை
யான போது
நண்புகை விடாம லிந்த நீறுமல
ரணிகு வாயோ. (உசா)

வேறு.

மின்போ லழியும் வயிற்றுமை வடிவா யழியு
மெய்யுருவாய்
முன்போ லழியும் பிறந்தழியு மடவா ருடனே
முயங்கியதன்
பின்போ யழியு நரைத்தழியும் பேய்போற் றிரிந்து
பெயர்ந்தழியும்
பொன்போல் வளர்த்து மிவ்வுடல நிலையாதழிந்து
போய்விடுமே. (உஎ)

கலிவிருத்தம்.

சிவன்றனை யிகழ்ந்தொரு கதையைச் செய்தபேர்
சவம்படு பொழுதவர் தசையை நாடியே
யுவந்துவந் தருந்திய கழுகு மோரியுங்
கவர்ந்தது கசந்தரு வருத்துக் காலுமே. (உஅ)
சிவனது திரவியஞ் சிறிது கொண்டவர்
நவிதம் படுமெழு நரகு நண்ணுவா
ரவலவெங் குழிகளிற் கிருமி யாகுவார்
குவலயந் தனிலொரு கோடி சன்மமே. (உகூ)

மெய்க்கடுங் கூற்றுவன் படையில் வெம்புவார்
செக்கிடை யழைகுவா ரழலிற நீகுவார்
துக்கமும் பிணியுமர்ய்ச் சுழல்வர் சூகரங்
குக்குட மாகுவர் கோடி சன்மமே. (கூ0)

மானிய நிலம்பதி மகமை யென்பதுந்
தானியந் தனமணி தான மென்பது
மேனிறை கோயிலுள் விதித்த பண்டமு
மானுயர் கொடியினு னமிர்து செய்ததும். (கூக)

தண்டிமுன் கொடுத்திடு தாரு மாரமு
முண்டது முடுத்தது முற்று முள்ளவு
மெண்டரு கோயிலின் புறம்பி லெய்திய
வண்டணி தொடையலுங் கொளார்நன் மாட்சியோர்.

அல்லலை யுடையவ ரழுத கண்ணினீர்
செல்வமன் னவர்கெடத் தேய்க்குப் வாளெனச்
சொல்லிய மொழிசெவித் தொளைக்கு ளேபுக
வில்லையோ வுடற்பய னிழந்த மன்னனே. (கூகூ)

வாலிபம் பெருநிலக் கிழமை மாண்பொருண்
மேலுறி விலாமையி லென்றி மேலினுஞ்
சீலமுங் குடிமையுஞ் சுதைபு மாலிவை
நாலுமுள் ளவர்செய னவில வேண்டுமோ. (உச)

விழிதெரிந் திருக்கவுங் குருடு மேவுவர்
மொழிதெரிந் திருக்கவு மூக ராகுவர்

உறையூரழித்தசருக்கம்.

பொழிமது வன்றியு மயக்கம் பூணுவ
ரழிதரு காலமா மரசர் வண்ணமே. (கூ௫)

திண்புகழ் படைப்பதும் பகையைத் தேய்ப்பது
மண்புரந் தளிப்பது மன்னர் பேணி
வெண்கலை மூசுதல் கவரி வீசுதல்
புண்களும் படைத்திடும் புனலு மாடுமே. (கூசா)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

அந்தண ரருளைச் சாரா ரறும்பய மறுக்குஞ் சேதா
மந்திர மறப்பர் நூலோ ராதலான் மகமுண் டாகா
விந்திரன் முதலா வுள்ள் விமையவ ரவியூண் கொள்ளார்
கந்தரஞ் சிறிது நல்கா காவலன் கொடுமை யாலே.

இன்புடை யறங்க ளல்லோ ரிளையவர் குரவ ராகத்
தன்பெருங் கிளைகள் சுற்ற மந்திரத் தலைவ ராக
மன்பதை கனிக ளாகத் தானைகண் மணிவி ழாக
வன்பெலாம் வடிவ மாக வாசுமேல் வளரு மன்றே.

கலிநிலைத்துறை.

தெருண்ட சிந்தனை மன்னவ னீதிநூ றிசையி
னுருண்ட தேரின னென்னுமும் விழிகளுண் டெனின்
மருண்டு மன்னனும் விழியொளி மறைந்திடின் மற்றை
யிரண்டு கண்ணினும் பயனிலை யாகுமே யென்றான்.

கற்பு மங்கையர் நிறையெனும் வரம்பினைக் கடந்தால்
வெற்பு நுங்கிட வானகம் புவியின்மேல் விழுந்தா

ஏற்பு மன்னவன் செய்யகோல் வளைந்திடு மானு
னுற்ப லஞ்செறி மாலையாய் விளக்குவா ருண்டோ.

வேலி யானது பயிரினை நுகர்ந்திட விழைந்தாற
கால னுருல குயிரொரீங் கவர்ந்திடக் கனன்று
லால மன்னையர் புதல்வருக் கருத்துவ ராளுல்
வேலை வேலையைக் கடக்கிலார் விலக்குவார் வேந்தே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சிலையின் பிளவு நிலப்பிளவு மணலின் பிளவுஞ்
சிறந்தபுனற்
றலையின் பிளவு மெனநான்கு வகையாம் வெகுளி
தனையுடையோர்
தொலைவி லுகம் புள்விலங்கு நராய்ப் பிறந்து
துயருழப்பார்
மலையுந் தகர நிழலுடனே மலையுங் களிற்று
மன்னவனே. (சஉ)

கலிநிலைத்துறை.

சொல்லு கின்றவன் றனையிறை தருதியிற் றொழுது
நல்ல வாசகம் போலவே நகைமொழி நவிற்றி
யல்லில் வேறலர் பறித்தவன் றனையெதி ராக்கி
யிலலை யோவலர் பறித்திடோ கூறுதி யென்றான்.

பூவ ளிப்பவ னுரைசெய்வா னிவர்மொழி பொய்யே
யாவை யென்னிரு விழியினாற் கனவிலுங் காணேன்
யாவ ரிப்படி செய்துபோ னார்களோ வென்று
நாவ ழற்சுட மொழிந்தன னரசனு நவில்வான். (சங)

அழிவு காலம தாகையா லலரொடுப் பவனைப்
பொழிலி லேபுகா தகற்றுவோம் போமெனப் புகன்றான்
வழுவி லாமுனி மன்னரோ தக்கனூர் மகம்போற்
புழுதி யாடுமும் மகமுமென் றுணாசெய்து போனன்.
செற்ற மாகவே யிப்படி மொழிதலுஞ் சினநதிட்
டிற்ற மன்னவன் வனந்திலே யொருமல ரின்றி
நித்த நித்தநீ கொண்டுவா வென்றன னிருபன் [டான்.
கொற்ற வேந்தனைப் பணிந்துவா ணிபன்விடை கொண்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

முடிந்திடு மரசர்க் கோர்நாண் முடியாத
பழியுண்டாக
வெடித்தபோ தெல்லா மென்றாழ் வெடியாத
போதிற் கொய்தா.
னெடுத்தசெவ் வந்திப் போதி னெதிர்படு
நிழலா மென்னக்
கடித்திகழ் விசும்பிற் றூரா கணங்களு
மறைந்த வன்றே. (சஎ)

குரவனு முனிக்கு நாமுன் கொடுத்தசெவ்
வந்தி நாட்போ
தரசனுற் கவரப் பட்ட தெனநினைந்
தரவ வேந்தன்
வரவிடு கனகச் செந்தா மரைப்புது
மலரைப் போலே

பிரவினை யகற்றிக் கிழ்பா லிரவியு
முதயஞ் செய்தான். (சஅ)

கலிநிலைத்துறை.

வண்டு ணுதமு னெடுத்தசெவ் வந்திநாண் மலரைக்
கொண்டு மாமுனி காணவே வணிகனுங் கொடுத்தான்
கண்டு நெஞ்சுநொந் திறைவர்சந் நிதியிலே கனுழ்ந்தான்
பண்டு மாரனை யெரித்தவ ரவனுடன் பகர்வார். (சகூ)

அஞ்ச லஞ்ஞான் முனிவனே யவனைநா மழிப்போ
நஞ்ச மன்னவன் றனதுறை யூரிலே நண்ணி
மஞ்சு லாவிய மாளிகை மறுகெலா மருவி
பிஞ்சி குழுமிந் நகரொழு தினத்திலே யிறக்கும். (ரு0)

அரன ருச்சனை புரிகுவோ ரடியரைப் பணிவோர்
குரவர் சொற்படி யொழுகுவோ ரிரந்தது கொடுப்போர்
நரைமு திர்ச்சியோ ரருமறை சிவாகம நவில்வோர்
திருவு டைப்பணி புரிகுவோ ரருமஞ் செய்வோர்.

துன்று கறபினர் யாவருங் கேளுமின் சொல்கே
ளின்று தொட்டெழு தினத்திலிப் பதியிறந் தேகு
மன்றி லுற்றவ ராணையாற் சொரியுமண் மாரி
யன்று டுக்கழி வாகிய வேந்தனு மழிவான். (ருஉ)

சுற்ற மோடவன் றுனையுங் கயவருந் தொலைவா
ரிபுறை நாளிது சிவனுப தேசமென் றெவர்க்குஞ்
சொற்று வாவென வுரைசெய்தார் முனிவனுந் தொழுது
மற்றை நாளுறை யூரிலே யுரைத்தனன் மறுகில்.

தூய ரானவ ரக்கண மேசெலத் துணிந்தார்
தீய ரானவ ரசங்கதி யாடியிற் செறிந்தார்
நாய ராமென வருள்செயுஞ் சிராமலைத் தலைவர்
வாயு வோடெழு முகிலையும் வரவழைத் துரைப்பார்.

சந்த நான்மறை முனிவனை யிகழ்ந்தவுன் றருஞ்செவ்
வந்தி நாண்மலர்த் தொடையலும் புனைந்திடு மன்னன்
பந்த மாகிய கிளைகளோ டழிந்திடப் பதியும்
விந்த மாமென மறைத்திடு மெனச்சொலி விடுத்தார்.

தாமு மந்நகர்க் கெதிர்முக மாகிமுற் றலத்துக்
கேம மாகவே புறங்கொடுத் திருந்தன ரிப்பால்
மாமு கிற்கண மிடித்ததிர்ந் தெழுந்தமண் மழையைத்
தீமு கங்களா விறைந்தன புனலையுஞ் சிதறி. (ருசு)

சண்ட மாருதஞ் சுழன்றுறை யூரெலாஞ் சலிப்ப [துக்
வெண்டி சாமுகந் திரிந்திட வொன்றிலொன் றெடுத்
கொண்டு கீழ்விழ வெறிந்தன பலபல குவையாய்
மண்டி ரண்டன மலைபெருங் குழவிகண் மான. (ருஎ)

கூற்ற மன்னவன் றீவினை விளைத்திடுங் கோழி
கீற்ற டைந்துபல் குழிகளா யுயர்ந்தது கிழக்கிற்
காற்று வந்துதன் கரங்களாற் கிழிநிலங் களைய
வேற்று மண்களைச் சொரிந்தன போன்றன மேகம்.

மாட மாளிகை மறைந்தன மறைந்தன மணித்தே
ராட ரங்கெலாம் புதைந்தன புதைந்தன வகங்கள்
கூட கோபுரங் கரந்தன கரந்தன குளங்கண்
மேடு பட்டன காவுட னுவண வீதி. (ருகூ)

அந்த மாமுனி யுரைத்ததை யசங்கதி யாடி
யிந்த வாருயி ரிழந்தன மெனக்கரைந் திடுவார்
தந்தை தாயருந் கிரங்குவார் கலுழுவார் தளர்வார்
மைந்த ரானவர்க் குருகுவா ராயினர் மாக்கள். (கூ0)

மழைத னக்கிடு குடையெனக் குழவியான் மறைப்பார்
தழைசெ விப்புகர் முகமத மருப்பிணைத் தந்தி
புழைப ரப்பிய வாயிடைச் சிலர்சிலர் புகுவா
ரழலி றைத்திடு புயலினுக் கஞ்சுவா ரானார். (கூக)

ஒருவ ருக்கிடை யொருவர்வந் தொளித்தொளித் தொ
துங்கிப், பரிவ ருந்தனை பண்ணிடு மவரெனப் பயில்
வார், வெருவி யக்கண நிலவறை செயச்சிலர் விரைவார்,
புரமெ ரித்திடு பொழுதினி லவுணரைப் போன்றார்.

பாவி மன்னவன் றன்னகர் படுந்துயர் பார்த்துத்
தேவி தன்னுடன் பரியின்மேற் குடதிசைச் சென்றான்
மேவு மவ்விடந் தன்னினு மண்மழை விழுந்த
வாவி கொண்டவன் வடதிசைக் காவிரி யடைந்தான்.

சென்னி யவ்விடைத் திரும்பவு மவன்பெருந் தேவி
தன்னை தாகிய கருப்பமெய் முதிர்ந்திடுந் தளர்வாற்
பொன்னி யாற்றிடை விழுந்தனள் புலையரிற் புலைய
னென்னு மன்னவன் றிரும்பிவந் தவளையு மெடாமல்.

உயிர்பி ழைத்திடி லேதுவிற் றேனுமுண் பாமென்
செயிரி ழைத்தசொற் படியவன் விரைவுடன் சென்று

னயிர்கொ ழித்திடு காவிரிக் கரைபுகு மளவிற்
றுயர்பு டைத்துநொந் தவனொடு வீழ்ந்தது துரகம்.

மாவு மன்னனு மறைந்திடப் பொழிந்தமண் மாரி
காவி னின்றகண் மலரெலாம் பறித்துமுன் கவர்ந்த
பாவி யென்றிவன் விருப்பமா னதுகெடும் படிக்குப்
பூவி னுன்மறைத் திடுவது போன்றன புயல்கள். (கூகூ)

பிறைமு டித்தவர் முனிவினு லயிர்மழை பெய்த
தறையபி லித்தனை யாயிரந் தலமென வறியு
முறைக ளிட்டன போன்றிருந் தனவுறை யூரிற்
குறைய றத்திசை திசையெலா நிறைந்தமட் குவைகள்.

கண்ணி னுலருட் பெருமழை பொழிந்திடுங் கடவுள்
மண்ணி னுன்மழை பொழிந்திடு முகிலினை மாற்றிப்
புண்ணி யஞ்செயா வளவனு ரழித்தது போதும்
விண்ணி லேகுமென் றுரைத்தனன் மறைந்தன மேகம்.

கலிவிருத்தம்.

வன்னி வண்ணர் மலரை முடித்திடுஞ்
சென்னி பட்ட திறமுறை செய்தனம்
பொன்னி யாறு பொருந்திடர் மூழ்கிய
கன்னி மாதின் கதையை விளம்புவாம். (கூகூ)

கலிநிலைத்துறை.

மேனி றைந்தெழ வருந்தியும் புனலிடை வீழ்ந்துஞ்
சூனி றைந்துகொண் டிரும்புனற் சுழிகளிற் சுழன்று

மானி றைந்திடு கொடியவர் திருவரு ளாலே
தானி றந்தில ளொழுகின ளனுகின டடத்தை. (எ௰)

கரையி லேயருந் தவம்புரி பவனருட் கண்ணன்
பிரம மாகதி யென்பவன் குலத்தினும் பெரியோ
னரிவை யவ்விடை வருதல்கண் டெடுத்தன னவடன்
றெரும நுந்துய ரகற்றினு னடைவிலே தேற்றி. (எக)

தநதை யானுன தச்சமுந் தளர்ச்சியுந் தவிரவா
யெந்த வூரவன் றேவியுன் னுமையா தென்று
னந்த ளனே யன்னையே யந்தனே யருளே
யெய்தை யேயுனக் கண்டக்கல மடைக்கல மென்றாள்.

திரிசி ராமலை யிறையவன் திருவுளஞ் சிதைத்த
புரவ லன்னுயிர்த் தேவியான் புவனமா தேவி [ன்
சொரியு மண்மழைக் கச்சமாய் மனுகுலந் தொலைத்தோ
குரக தந்தனை யுதைந்தன னெவினையுங் கொண்டு.

அச்ச மாய்விழுந் தாற்றிலே மிதந்துனை யடைந்தேன்
ரசக வார்கழ லரசனெவ் விடத்தனோ காணே
னெச்ச மானது வேண்டுமிக் குலத்தினுக் கென்று
பிச்சி யாகியு முயிர்சுமந் திருந்தன னிழைத்து. (எச)

ஐய வென்றழு துரைத்தன ளந்தண னவளைப்
பைய வேகொடு சென்றுபோய்ப் புகுந்துதன் பதியின்
மையில் கற்புடை மனைவியோ டுரைத்தனன் வனத்திற்
றையல் வந்தது மவளது பெருமையுந் தகவும். (எரு)

கலிவிருத்தம்.

கருப்பமா னதுநிறை கமலச் சீதையை
விருப்பமாய் வளர்த்தவான் மீகர் போலவே
யருப்பமுங் குறைவிலா தமிர்த நன்புன
றருப்பண நிகர்மணித் தாம மாலிகை. (எசு)

சந்தன மிமசலம் பனிதந் தண்மலர்
கந்துக மம்மனை கழங்கு பைங்கிளி
சுந்தர வோதிமந் தோழி மார்களுந்
தந்தன னவளது தளர்ச்சி நீங்கவே. (எஎ)

இன்புட னிப்படி யிருக்கு நாளிலே
யொன்பது திங்களு நிறைந்த தொள்ளிழை
தன்புடை மருத்துவத் தலைமை மாதரை
யன்புட னமைத்தன னகன்றி டர்மலே. (எஅ)

பூரண கருப்பமாய்ப் பொறையு யிர்த்திடுஞ்
சீரிய தினத்திலோர் முனிவன் சேர்ந்தன
ளோரையுங் காணமும் யோக முஞ்செற்றி
வாரமு நன்மையாய் வருதல் கண்டனன். (எகூ)

திரிபுவ னப்பெருந் தேவி யேயினை
மொருநடி கையிற்பெரிறை யுயிர்த்தி டாதுகொள்
பெருநல மெனச்சொலிப் பெயர்ந்து போயினு
னரிவையுஞ் சரணமே லாக நின்றனள். (அ0)

முற்றிழை முனிசொலு முகுர்த்தந் தன்னிலே
பெற்றனள் குழவியைப் பிறையை நேரென

நிந்தமும் வளர்ந்தது நிதியுஞ் சாதக
முற்றடு நினைத்திவ்ரி லோலை நீட்டினர் (அக)

ஈண்டுதன் முடியுட னிருந்த கோமக
னாண்டொரு நான்குசென் றழகின் வீறினன்
றாண்டிய பெரும்புகழ்ச் சோழ மண்டலங்
காண்டக வெங்கணுங் கான மானதே. (அஉ)

அன்புடைச் சாரமா முனியு மத்தலந்
தன்பொருட் டாகவே யிறந்த தன்மையால்
வன்புடைக் காவலன் மந்திரிக்குழா
மின்பமுற் றுறையுமவ் விடத்தி லெய்தின. (அங)

தொல்லையி னமைச்சரோ சோழ மண்டலம்
புல்லிதா யிப்படிப் போத னீதியோ
வல்லிய முயர்த்தவன் மாபிற் றோன்றினோ
ரில்லையோ தெருமி னென்று கூறினன். (அச)

அமைச்சருந் திருவுள மாகி லையனே
யுமைக்கிறை யருளினா லுலக மேழையுஞ்
சுமக்குநல் லொருவனைச் சோழன் றோன்றலை
யிமைக்குமுன் கொணருவோ மென்று கூறினர். (அரு)

காவலன் காவிரி கடக்குங் காலையிற்
றேவியும் புனலிடை வீழ்ந்து தீரமுற்
றாவியோ டிருந்தன ளறிமி னென்றனன்
யாவரும் புகழ்முனி யிருக்கை யெய்தினன். (அசு)

சட்பதங் குடைமதத் தறுகண் யானையைக்
கட்படம் புனைந்துநண் கரையி னேகெனக்
கொட்புற விடினது கொணரு மென்றுநம்
முட்கல்ந் தமைச்சர்க ளொருமித் தேகினர். (அ௭)

முனிவனுக் கிவையெலா மொழிகு வாமெனத்
துனைவொடுஞ் சென்றுதங் கருத்தைச் சொல்லினா
ரனைவரு முய்பலு மென் றருளி னனவர்
கனைகளிற் றினைவிழி கட்டி யேவினார். (அஅ)

அரசிப நடந்தல கனைத்துந் தேடியே
கரைபொரு காவிரிக் கரையிற் சண்பக
மருமலி திருநில மருங்கிற் சென்றது
திருமகன் சிறைதத்தனன் சிற்றி லவ்விடை. (அ௯)

சிறுமகா ருடனவன் சிறைக்குஞ் சிற்றிலின்
மறுவறு கடகரி வந்து முன்பணிந்
திறைமகன் றனைக்கரத் தெடுக்க லுற்றது
குறுமகா ரனைவரு மிரிந்து கூவினார். (௯௰)

தாயரை யடைந்துநின் றனையன் றன்னைவந்
தாயிருங் களிறெடுத் தகைத்த தென்றனர்
வாயினி லறைந்துகை வயிற்றில் வைத்தவ
ளேவந் தனனுடன் றொழுது சொல்லினாள். (௯௧)

அந்தண னவ்விடை யணுகு மெல்லையிற்
றந்தியுந் துதிக்கரஞ் சலித்து நின்றது

சிந்தையி னுணர்ந்திறை தேவி யேகரி
யிந்தன மிவள்பதந் தொழுது கென்றனன். (௯௨)

கிறினள் பதத்தினிற் கிரியி னுச்சியி
னேறிய கதிரென வெடுத்த தொண்கரி
வீறிய மத்தக மிசையிற் றோன்றினுன்
றேறினள் சிவன்செய லென்று தேவியே. (௯௩)

திருநல மறையவர் மலைச் சிந்தினு
ரருமறை யந்தண னுசி கூறினு
ளொருகரிக் கோடுகி ழிருந்த வுள்ளடி
யிருகரிக் கோடுமே லிருக்க வுற்றதே. (௯௪)

உன்னத மதக்கரி யுவந்து சென்றருண்
மன்னிய திரிசிரா மலைக்கோ மூந்தனுர்
சந்நிதி முன்னரா தரிக்க வைத்துது
சென்னிதன் சென்னியின் முடியைச் சேர்த்தினுர்.

மந்திரக் கிழவருங் கிளையின் மாநதருந்
தந்திரத் தலைவருந் தானை மாக்களுஞ்
சுந்தரத் துணைவரு முறுதிச் சுற்றமும்
வந்துடன் வளைந்தன வாரிபோலவே. (௯௬)

கழைச்சிலை யிவன்கரி காலச் சோழனென்
றழைத்தனர் கடமையு மாறி லொன்றுகொண்
டொழித்தனன் றுயரொரா முலகம் யாவையும்
பிழைத்தன பகைமையும் பிணியு மற்றவே. (௯௭)

கடலெனுங் காவிரிக் கரையுங் கட்டிமுன்
செடிபடு தென்கரைச் சிவால யங்களும்
வடகரை வாய்த்தலை வயலு மாக்கினான்
படவர வின்முடிப் பார நீக்கினான். (கூ௮)

சேரனுஞ் செழியனுந் திறைய ளந்திட
வீரனிப் படிபடி புரக்கும் வேலையிற்
சாரனென் பவன்புரி தவந்தி னான்மகிழ்ந்
தாரணந் தொழுமவ னருளி னெய்தினான். (கூகூ)

வரமுனி வணங்கினான் வரங்கள் யாவையுந்
தருகுவ முனையெனச் சாரன் கூறுவா
னருமலர் திருமதி யாற ணிந்தவா
பரகதி பெறவருள் பாலி யென்றனன். (௱)

இக்கதை விரும்பினோ ரெவர்க ளுங்கதி
புக்குறை யவும்வரம் பொழிக வென்றனன்
றக்கதென் றருண்மிகு சார மாமுனிக்
கக்கணஞ் சிவபத மருளிப் போயினான். (௱க)

முனிவனை வழுத்தினார் முனிவர் யாவரும்
புனிதன திணையடி புகழு மெங்ஙனயே
யினியொரு கதையையு மியம்பு கென்றனர்
கனியொடு மயிர்தொடுங் கலந்து கூறுவான். (௱உ)

உறையூரழித்தசருக்க
முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௰-க்கு திருவிருத்தம். சாகூ௰அ.

சிவமயம்.

தாயுான சருக்கம்.



அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தோளை நெருக்கிக் கிளர்ந்திடையாற் சுமக்க
வரிதாய்ப் பகிரண்ட
கோள மளவுங் குவிமுலையார் திருமே
னியிற்செய் குங்குமமும்
வேளை முனிந்த வருந்தவத்தோர் மனத்தைத்
திருகு மெல்லோதிப்
பாளை மணமும் பரிமளிக்கும் பதிகா
விரிப்பூம் பட்டினமே. (௧)

நச்சோ திமமுந் தொழுநடையார் நயனை
யுதமு னடைந்தோரைத்
தைச்சோ டையிலே கழுநீருஞ் செந்தா
மரையுந் தவம்புரிய
மைச்சோ லையிலே விளையாடிக் குமிழ்மேற்
றிரும்பி வள்ளைசெறி
பச்சோ லையிலே மையெழுதும் பதிகா
விரிப்பூம் பட்டினமே. (௨)

கலிநிலைத்துறை.

மாவிரிக்கும் பொழில்கள்சிலை மதனு ரிகளும் வய்ப்ப
ரியும, பூவிரிக்கு நெடுங்கணையு மொழியா தளிக்கும்

தாயானச்சருக்கம்.

பொன்னகரங், காவிரிக்கு வடபாலாய் மகரா லயத்தின் கரையதுவாய்ப், பாவிரிக்கும் புகழ்படைத்த பதிகா வி ரிப்பூம் பட்டினமே. (ரு)

வேறு.

ஏட விழ்ந்ததார்ப் பேதையர் மணல்களி லிழைத்த
வீட ழிந்திடப் பொருந்திரை நிரைகளை வெகுண்டு
கூடி நின்றுநின் றரியநித் திலமணி கொண்டு
நாடி வேலையைத் தூர்த்திடுஞ் செழும்புகார் நகரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

காளைய ருடனே காமக் கள்ளுண்டு
களித்த மாதர்
தோளினிற் பரித்த முத்துத் தொகைமணி
துர்ாவி னோடே
நீளர மியத்தி னின்றும் விரைவுட
னெருங்கி வீழ்தன்
மீளவுங் கடலின் மீதே விளைந்திட
வித்தல் போலும். (௬)

முற்றிழை மடவார் சூடிக் கடித்துவீழ்
முல்லை மாலை
சுற்றிய திரையா லாழிச் சுழியிடை
யுலவுந் தோற்றங்
கற்றிரள் வரையாற் றேவ ரமிர்தினைக்
கடைந்த போதி

னறநெறமுந் தலையிற் றேன்று மாவுரி
யென்ன லாமே. (௬)

சிவன ருட்பெறு மியற்பகை நாயனார் சிறப்பா
லவத ரித்தது மன்றியே பிள்ளைவந் தருளத்
தவமி ழைத்தமா நகாமுன் றுங்குடித் தலைவர்
நவநி திக்கெலாம் பிறப்பிடஞ் செழும்புகார் நகரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அத்திரு நகரில் வாழு மாதன
குத்த னென்னும்
பித்திகை யலங்கன் மார்பன் பெருங்குடி
வணிக னென்பான்
றத்தையே யனைய தேவி தன்னுடன்
செருக்கு நாளிற்
புத்திர செல்வம் வேண்டிப் புரிந்தன
னிறைவர் பூசை. (அ)

மதலையைப் பெறமுன் னுளில் வரமிலா
நிலைமை யாலே
புதல்வியைப் பயந்தா னந்தப் புதல்வியுந்
தவழ்ந்து நின்று
குதலையுந் தெளிந்து பொன்னங் கொம்புபோல்
வளர்ந்தாண் மார்பிற்

றிதலையங் குரும்பை தோன்றிற் றனங்கனுந்
திறையிட் டானே. (௬௦)

அத்தனு மகட்குத் தன்பே ரளித்தன
னதன்பின் னுகச்
சித்திர மயிலன் னுளைத் திரிசிரா
மலையில் வாழு
மெய்த்தந குத்த னென்னும் பெருங்குடி
வணிகன் வேட்டான்
மத்தகக் களிற்றோன் மாளை யளகையான
வனைந்த தென்ன. (௰)

கலிவிருத்தம்.

அரதந பாலனன் களித்து வன்னமும்
விரிதந குத்தனு மிரதி வேட்டையிற்
பொருதன ரிளமுலைப் பூத ரங்களு
மிருபுய மலைகளு மெதிர்பு நின்றன. (௰௧)

குருகின நெரிதரக் குவளை சேப்புற
விருவரு முறைமுறை யிலவ வாயிதழ்
பருகினர் மெழுகெனப் பசும்ப தத்திலே
யுருகினர் கனைந்திரண் டியிரொன் றாயினர் (௰௨)

இரதியு மதனனு மிணைந்த வாறெனச்
சுரதமும் புலவியுந் துணிவு மெய்தநாண்
மருகனுந் தன்பதி மருவ வேண்டுமென்
றரதந பாலனுக் கறிவித் தானரோ. (௰௩)

செவ்வந்திப்புராணம்.

மணிமுத லியபல வளித்து மாதுல
னிணைமலர்க் கரமெடுத் தேகு கென்றனன்
றுணைவிதன் வருத்தமுந் துயரு மாற்றியே
வணிகனுந் திரிசிரா மலையி லெய்தினான். (௬௪)

எய்தியங் கிருவரு மியைந்து நல்லறஞ்
செய்தன ரிளங்கொடி திரிசி ராமலை
மெய்யனை யன்பினால் வெள்ளி நாடொறுங்
கைதொழப் புகுந்தனள் கணவ னேவலால் (௬௫)

இருவரு மிப்படி யியங்கு நாளிலே
யாதந பாலனு மிறந்தி யாயினா
னுருகிய கிளைஞரிங் கோலை யேவினார்
மருகனு மங்கையுங் கண்டு மாழ்கினார். (௬௬)

ஏயுறு மயிலெனத் திரியுந் திண்கணை
பாயிளம் பிணையெனப் பதைக்கும் பைந்தொடி
தாயனை நினைந்துகுந் தனித்தி யோவெனு
மாயிரந் தாரையா வழுது விம்முமே. (௬௭)

முலைகளும் விழிசொரி புனலின் மூழ்கின
வலைதரு புனலிடை யணங்கு மூழ்கினா
ளுலையுறு மெழுகென வுருகி னாளவள்
கலைகளுஞ் சொரிந்தன கண்ணி னீரையே. (௬௮)

மங்கையை மகிழ்நனு மார்பிற் புல்கியும்
பங்கய மலர்க்கரம் பற்றி நல்கியுஞ்

செங்கய லொழுகுநீத் திலங்கண் மாற்றினு
னங்கவ ளடைவிலே துயரு மாற்றினுள். (௰௯)

சீரிய விரதமும் விருந்துஞ் செய்கையு
மூரிய வண்மையு மொழுகு நாளிலே
வாரியிற் கவர்ந்தவ மணியை நேமினைக்
காரிகை வயிறறிளங் கருப்ப முற்றதே. (௨௰)

சூனிறைந் நதுவரி தொய்யி லீங்கினு
பானிறம் படைந்தது குமுதம் பங்கய
மேனிகழ் சுரும்பென முலைக்கண் வீறின
வானிடை வயங்கியு துரோம வல்லியே. (௨௧)

அன்னையு மகள்செய லறிய வேண்டுமென்
றுன்னின ளப்பொழு துவரி நீரயின்
மின்னுயிர் பெருமுகி ழ்ளை வீழ்ந்தன
பொன்னியு மிருதை புரண்டு வந்ததே. (௨௨)

ஆறது தடையினு லன்னை யேகுதன்
மாறின ளாதர வதிய றிந்திலள்
பேறுறு பிறந்தகம் பெரிதுஞ் செய்திடக்
கூறரும் பொருளெலாங் கொண்டு செல்லுமே.

பூனையின் சுமையெனக் குழல்பொ லிந்திடப
பானையங் குழலிதழ்ப் பவளச் சேடியர்
தோளையு மணக்குவெண் டுகிலை மேற்கொடு
காளைவந் திடுமல தின்று நண்ணுமே. (௨௪)

எதிர்நடந் தன்னையை யிறுகப் புல்லுவோங்
கதிநடந் திளைத்தசெங் கமலம் பற்றுவோ
மதிமுக வெயர்வெலா மாற்று வோமென
வதிசய வுணர்விஞ லனைத்து மெண்ணினுள்.

மின்றிகழ் மருங்குலா ணிளையும் வேலையிற்
றென்றிசை விளங்கிய தேவர் நாயகன்
குன்றெனு நெடுஞ்சிலை கொண்ட நாயகன்
மன்றலங் கருங்குழன் மடந்தை நாயகன். (உகூ)

சங்க ரன்சிவன் சதாசிவ லீசனீ சானன்
புங்க வன்றிரி புராந்தகன் புராதனன் புராணன்
கங்கை நாயகன் கறைமிடற் றிறைநுதற் கண்ணு
னெங்க ளையன் விராமயன் சிராமலை யிறைவன்.

பூர ணன்பரன் பராபரன் வெள்ளியம் பொருப்பன்
கார ணன்மத னந்தகன் காலனைக் கடிந்தோன்
வார ணந்தனை யுரித்தவன் மறைப்பொருள் வகுத்தோ
னார ணன்றனக் கரியவன் சிராமலை நாதன். (உஅ)

முடித்த வெண்பிறை நிகரென வளைந்திடு முதுகி
லடுத்த வெண்ணிலா வளைந்தபோ னரைக்குழ லசையத்
திடத்தி னுருண டத்துவோ மெனவொரு செங்கோல்
பிடித்த வாறென வேணுதண் டங்கையிற் பிறங்க. ()

ஏட விழ்ந்தபூங் குழலிதன் விரதநன் றெனக்கொண்
டாடு மாறெனத் திருமுக மண்டல மசையச்

சூடு கங்கையின் றிவலேபோ னுதல்வெயர் துளிக்க
நீடு கொன்றைபோ லொருபணி களத்திடை நிகழ.

நின்று நின்றுசென் றிளைப்புற நெடிதுழைச் செறிய
வொன்று செங்கையிற கழையின்மே லுடலெலா மொ
டுகெகிந், கன்று மானையு மழுவையும் விடையையுங் கர
ந்து, மன்றி லாடலு மொழிந்தவ னன்னைபோல் வந்
தான். (௩௧)

காய பண்டமு மெண்ணெயின் கலசமுங் கனகத்
தூய முத்தணி கலன்களும் விலையிலாத் துகிலு
மேய மங்கைய ரிருவாமேற் சுமைகளா வெடுப்ப
மாய வன்றனக் கரியவ னெளியனாய் வந்தான். (௩௨)

தூர வந்திடு மூவரையின் றவளெனத் துணிந்தாள்
சேர வந்திடும் பொழுதினி லெழுந்தெதிர் சென்று
பார வந்தனை புரிந்திரு பதங்களிற் பணிந்தா
ளார வந்திரு கரங்களாற் றழுவின ளன்னை. (௩௩)

மோந்து கொண்டன ளுச்சியை மோந்தனண் முகத்
தைக், காந்த ளுங்தொழுங் கரங்களை யழுத்தினள் கண்
ணிற், பாய்ந்த கண்ணினீர் புலர்ந்திட வருண்மொழி
பகர்ந்து, சாய்ந்த கொம்புநேர் மகளுட னிருந்தன ளவி
சில். (௩௪)

எண்ணி லாவருங் காயபண் டங்களா மெவையும்
வண்ண மேகலைப் பேழையுங் கொணர்ந்தமங் கையருக்

எதிர்நடந் தன்னையை யிறுகப் புல்லுவோங்
கதிநடந் திளைத்தசெங் கமலம் பற்றுவோ
மதிமுக வெயர்வெலா மாற்று வோமென
வதிசய வுணர்வினு லனைத்து மெண்ணினுள்.

மின்றிகழ் மருங்குலா ணிளையும் வேலையிற்
றென்றிசை விளங்கிய தேவர் நாயகன்
குன்றெனு நெடுஞ்சிலை கொண்ட நாயகன்
மன்றலங் கருங்குழன் மடந்தை நாயகன். (உசு)

கலிநிலைத்துறை.

சங்க ரன்சிவன் சதாசிவ னீசனீ சானன்
புங்க வன்றிரி புராந்தகன் புராதனன் புராணன்
கங்கை நாயகன் கறைமிடற் றிறைநுதற் கண்ணு
னெங்க ளையன்சிராமயன் சிராமலை யிறைவன்.

பூர ணன்பரன் பராபரன் வெள்ளியம் பொருப்பன்
கார ணன்மத னந்தகன் காலனைக் கடிந்தோன்
வார ணந்தனை யுரித்தவன் மறைப்பொருள் வகுத்தோ
னா ணன்றனக் கரியவன் சிராமலை நாதன். (உஅ)

முடித்த வெண்பிறை நிகரென வளர்ந்திடு முதுகி
லடுத்த வெண்ணிலா வனந்தபோ னரைக்குழ லசையத்
திடத்தி னுருவுடை டத்துவோ மெனவொரு செங்கோல்
பிடித்த வாறென வேணுதண் டங்கையிற் பிறங்க. ()

வட விழ்ந்தபூங் குழலிதன் விரதனன் றெனக்கொண
டாடு மாறெனத் திருமுக மண்டல மசையச்

தாயானச்சருக்கம்.

சூடு கங்கையின் றிவலைபோ னுதல்வெயர் துளிக்க
நீடு கொன்றைபோ லொருபணி களுத்திடை நிகழ.

நின்று நின்றுசென் றிளைப்புற நெடிதுமூச் செறிய வொன்று செங்கையிற் கழையின்மே லுடலெலா மொடுக்கி, கன்று மானையு மழுவையும் விடையையுங் கரந்து, மன்றி லாடலு மொழிந்தவ னன்னைபோல் வந்தான். (௩௧)

காய பண் —— ——ன்ணெயின் கலசமுங் கனகத்
தூய முத்தணி கலன்களும் விலையிலாத் துகிலு
மேய மங்கைய ரிருவர்மேற் சுமைகளா வெடுப்ப
மாய வன்றனக் கரியவ னெளியனாய் வந்தான். (௩௨)

தூர வந்திடு மூவலையின் றவளெனத் துணிந்தாள்
சேர வந்திடும் பொழுதினி லெழுந்தெதிர் சென்று
பார வந்தனை புரிந்திரு பதங்களிற் பணிந்தா
ளார வந்திரு கரங்களாற் றழுவின ளன்னை. (௩௩)

மோந்து கொண்டன ளுச்சியை மோந்தனண் முகத்தைக், காந்த ளுந்தொழுங் கரங்களை யழுத்தினள் கண்ணிற், பாய்ந்த கண்ணினீர் புலர்ந்திட வருண்மொழி பகர்ந்து, சாய்ந்த கொம்புநேர் மகளுட னிருந்தன டவிசில். (௩௪)

எண்ணி லாவருங் காயபண் டங்களா மெவையும்
வண்ண மேகலைப் பேழையுங் கொணர்ந்தமங் கையருக்

குண்ணு நீர்முத லளித்தூநல் லடி சிலு முதலிக்
கண்ணை நேசொனுந் தாயுட னிருந்தனள் களித்து. (௫௬)

மற்றை நாளிலே யுதரநொந் தழுங்கின மகனைப்
பெற்ற தாயெடுத் தணைத்துமேற றயிலமும் பெய்து
முற்று மன்பினுன் மருத்துவத் தொழிலெலா முடித
தாள், குற்ற மொன்றிலா மடந்தையும் பயந்தனள்
குழவி. (௫௭)

குழவி யீன்றவட் கருமருந் தெண்ணெயுங் கொடுத்
தே, யெழுதினத்தள விழைந்திடுஞ் செயலெலா மியற்
றி, யழகு தொட்டிலுட் டுயிற்றியங் கொருமதி யளவா,
மழக னிறதினை முருகனே யெனும்படி வளர்த்தாள்.

சிதலை சிற்றெறும் பிளஞ்சினை சிலையினுட் டேணை
பதக மானிட ரிமையவ ரிந்திரன் பதுமன்
முதலி னோர்தமை வளர்த்தரு ளிறையெதிர் முகமாய்
மதலை யொன்றினை வளர்த்தது புதுமையோ மறையீர்.

மையு லாமழைக் கருமுகிற் படத்தினை மாற்றித்
துய்ய வெண்முகிற் படமெனும் விதானம்வான் றுலங்
கிற், றைய நுண்ணிடை யாதந வதியையங் கறியப்,
பைய வந்தன ளவளெய்ப் யாகமுன் பயந்தாள். (௫௯)

மாது லன்பெருந் தேவிதன் மனையிடை வருதல்
காத லன்பினுற் பெருந்தந குத்தனுங் கண்டா

னேதி லார்களிவ் விருவரில் யாவரோ வென்று
ஹேது முன்னவள் முகுந்தனண் மடநலீ ளுறையுள்.

முன்னர் வந்திருந் தருளிய தாயெதிர் முகமாய்
பின்னர் வந்ததா யிருந்தன ளதிசயம் பிறந்த,
தன்னை யாவளென் றாதர வதிமருண் டணைந்தாண்
மின்னை நேரென விசும்பிலே மறைந்தனன் விமலன்.()

உந்தி யாறணி சடையிளம் பிறைதனக் குறவுத்
தொந்த முண்டென வருமதி போறகுடை துலங்க
விந்த மண்டல மிந்துமண் டலமென விறங்கி
வந்த தாரகைக் கணமெனச் சொரிந்திட மலர்கள்.(சஉ)

தேடி யோதிமம் பறந்திட விரிந்தவெண் சிறை
போன், மாடி ரண்டினு மசைந்தன சாமரை வயங்கத்,
தோடு சேர்குழை மருவிய தும்புரு விசைகொண், டா
டு பாம்பென வாலவட் டங்கணின் றசைய. (சங)

அந்த ரத்திலோ ரிருபது விற்கிடை யளவின்
மந்த ரப்பெருஞ் சிகரிமேல் வருமணி மலைபோற்
சுந்த ரத்தொளிர் விடையின்மேல் ரோன்றினன் றோ
ன்ற,விந்தி ரப்பெய ருடையவர் முதலினோ ரிறைஞ்ச.

தேவ துந்துபி முழங்கின முழங்கின சின்ன
மாவ லம்புரி யொலித்தன வொலித்தன மதங்க
மூவ ரோடுமுப் பதின்மரு முனிவரு முளரிப்
பூவை நேர்சொலு மிருகரங் குவித்தெதிர் போற்ற.

செவ்வந்திப்புராணம்.

தொல்லை யாகம நான்மறை யெதிரெதிர் துதிக்க
வல்லி நாண்மலாக் கடவுளு மம்புய மனையின்
வல்லி நாதனு நடந்திரு புடையினும் வணங்க
மெல்ல மெல்லவே யுவந்துகைத் தருளினன் விடையை

வேத வேள்வியந் தணர்கள்பா சுபதர்மா விரத
ராதி சைவர்க ளாதியா வாலய மமைப்போர்
காத லைந்தெழுந் துளைப்பவ ரனைவருங் காணப்
பூத நாயக னுடன்றிருக் கோயிலுட் புகுந்தான். (சஎ

நாயி னுங்கடை யானவ ராயினு நயந்தாற்
சேயி னும்பரி வாகவந் தருள்செயுஞ் சிவனை
யாயி ரம்பெய ருடையவண் ணலையுல கனைத்துந்
தாயி னல்லவ னல்லவ னென்றன தழைக்க. (சஅ

மாதந குந்தனு மனைம டந்தையு
மேதமில் கிளைஞரு மிமய நாயகி
நாதனை யனுதினம் பணிந்து நாரணன்
வேதனு மறிவருும் பதத்தின் மேவினர். (சகூ

சத்திய மிதுவெனச் சாற்றி னன்முனி
பத்திகொ டனைவரும் பாவிக் கூறுவா
ரித்தல மினையதே யிதனில் வைகுவார்
முத்தியை யடைவது மொழிய வேண்டுமோ.

வேறு.

வைய மின்புற மாதர்கற் பேய்ங்குக
செய்ய கோலை யரசன் செலுத்துக
பெய்க வானஞ் சிவாலயம் பீடுற
சைவ மென்னுஞ் சமயந் தழைக்கவே (௫௩)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இனிய விந்தக் கதையிதனென்று படித்தபேரு
மெழுதினரு மிருசெவியி லேற்ற பேரு
மனையிடத்தி லுபசரித்து வைத்தபேரும்
வாசிப்போர்க் குறையுளுண்டி வழங்கி னோருந்
தனமிகுதி நெடுவாழ்க்கை யடைவர்நல்ல
தனையரையும் பெறுவர்சிவ பதமுஞ் சார்வ
ரனலணுகா தரவுறா தகைசேரா
தருளுறுமிம் முறையிருந்த வகத்திற் றானே.

தாயானசருக்க முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௨௪-க்கு திருவிருத்தம் ௩௱௫௰.

செவ்வந்திப் புராணம்.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.